

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2015. • br. 3 • god. IX.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 Pozvani smo biti ljudi milosrđa
Trinaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu

s. M. Anamarija Vuković

19 Majko, Marijo Propetoga Isusa!

mons. Ivan Šaško

22 Posvećena Kristu, da bi se
vidjelo lice milosrdnoga Oca
Propovijed u Blatu, 9. srpnja 2015.

Nina Vodopić

27 Ponosu naš

Spomendan bl. Marije Propetoga...

K. R.

28 Dubrovnik

Stipe Ćurić

29 Hamilton

s. Anamarija Vuković

30 Novska

Ivan Župan

31 Osijek

Gordana Krizman

32 Pula

Mira Tomas

33 Stablina

mons. Andrija Anišić

35 Subotica

s. M. Danijela Škoro

36 Valpovo

Dubravka Zavrtnik

36 Zagreb – sv. Josip

38 Zagreb – sv. Petar

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

40 Nova uprava Družbe Kćeri Milosrđa

Mirna Habijanović i Julijana Vujica

42 Duhovna obnova za djevojke

s. M. Srebrenka Paleka

44 »Ti sve možeš, ja ništa!«

Zagovori bl. Marije Propetoga...

45 Blaženice naša, hvala ti...

46 Hvala ti, blaženice, zagovaraj nas...

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

»Učitelju dobri, što mi je činiti...«, pitao je Isusa bogati mladić koji je osjećao da mu nešto nedostaje. Isto pitanje postavljala je u svome životu i naša blaženica, povlačeći se na samotna mjesta u župnoj crkvi, u svojoj kući, u prirodi kako bi susrela Isusa, kako bi čula njegov glas i prepoznala Božju volju za svoj život. Bogati je mladić otišao žalostan, jer nije prepoznao bogatstvo koje Gospodin daje svojim nasljedovateljima, a Marija Propetoga je ostvarujući u poslušnosti Božju volju iskusila istinsku radost i dubinu bogatstva Božje ljubavi, njegove Očinske skrbi i blizine. Zahvaljujući njezinoj zauzetosti za širenje Očeve ljubavi i milosrđa, ove godine u listopadu, na blagdan sv. Franje Asiškog, spomenut ćemo se 95. obljetnice osnutka Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, koja je plod njezina posluha Gospodinu.

Predati se potpuno, poput bl. Marije Propetoga, u ruke nebeskog Oca i služiti mu možemo samo ako je u našem srcu ljubav, a prava ljubav donosi sreću, dobro zna naša blaženica:

»Slatko je služiti Bogu svemogućemu, jer je prepun ljubavi i dobrote; iz njega izlazi svako dobro, i svaka ljubav, jer on je izvor ljubavi i sreće. Vi znate, kćeri moje, da je Bogu sve podložno i svi mu moramo služiti. Ali, kako rekoh, slatko je služiti Bogu kad znamo da je dobar i da nas čeka nagrada, i to vječna. Naš Gospodar je istinit i vjeran; neće nas prevariti kao što se to događa u svijetu. On sam bit će naša plaća neizmjerana. 'Ti si dio baštine moje i čaše moje, ti ćeš mi uzvratiti baštinu moju.'« (Kapitul, 29. studenoga 1952.).

Snagu za takav čin ljubavi naći ćemo u susretu s Gospodinom u svetoj misi kad mu predamo naše nemoći i slabosti, kako nas uči bl. Marija Propetoga:

»Vidite, sveta je misa sva prikazana nebeskom Ocu, prikazujući mu hostiju i kalež, njegova ljubljenog Sina i predragocjenu mu krv. Ali se i mi moramo u svetoj misi sjediniti s Kristom, staviti sebe na onu patenu, naš život, naše biće, kao malu hostiju, i prikazati se s onom hostijom na pateni, da ga Krist svojom moći pretvori u sebe. U kalež stavimo sve svoje boli, rad, želje i namjere, sve molitve i vapaje, i podižući visoko kalež s vapajem naše duše: 'Prinosimo ti, Gospodine, čašu spasenja...'« (Okružnica, 4. prosinca 1957.).

Samo onaj život, koji je darovan drugome i ispunjen iskrenom ljubavlju i praštanjem, ima svoju vrijednost, ima svoju puninu. Svi smo mi pozvani da svoj život i živote bližnjih obasjavamo dobrotom, radošću i mirom po primjeru Isusa Krista. Neka u našim srcima trajno boravi takva dobrota i ljubav jer, kako kaže naša blaženica nadahnuta Hvalospjevom ljubavi (usp. 1 Kor 13):

»Tko ljubi, žrtvuje se. Ljubav se nikada ne umara. Snalažljiva je, sve stvara, sve spašava, ne tužaka se nikada, jedino želi sve činiti dobro« (Kapitul, 5. veljače 1956.).

s. M. Jasminka Gašparović

Pozvani smo biti ljudi milosrđa

Trinaesta proslava blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2015.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa sa župljanima Blata i okolnih mjesta na otoku Korčuli, kao i brojnim štovateljima bl. Marije Propetoga iz domovine i inozemstva, i ove su se godine uoči njezina blagdana 9. srpnja pripravljali devetnicom u njezinu svetištu u samostanu i Kući matici »mile joj družbe« koju je po Božjoj providnosti utemeljila prije gotovo 95 godina u svome rodnom Blatu. Propovjednici su na temelju blaženičine bogate pisane ostavštine proučavali njezin Bogu posvećen život i vjernicima posredovali nauk Svetoga pisma iz kojega je i ona crpila nadahnuće i snagu za služenje Bogu i ljudima u karizmi milosrđa – potrebitima u svom narodu, ali i u drugim narodima, posebice u zemljama Južne Amerike.

Euharistijsko slavlje **prvoga dana** devetnice u svetištu bl. Marije Propetoga predslavio je don Stipo Miloš, nekadašnji blatski župnik, a danas župnik župe sv. Marije Magdalene u Putnikoviću na Pelješcu. Kao dobar poznavatelj blaženičina života i poslanja posebno je istaknuo njezinu čvrstu vjeru i neograničeno pouzdanje u milosrdnu ljubav nebeskog Oca. Podsjetio je na jednu od njezinih mnogih pouke sestrama, a njezin sadržaj je i danas poticajan, ne samo sestrama nego i svim vjernicima, a u njoj se kaže:

»Isus je rekao stotniku: 'Neka ti bude kako si vjerovao' (Mt 8, 13). Bog od nas traži živu vjeru. To dokazuju mnoga čudesa kojima je Isus nagradio vjeru mnoštva i pojedinaca. Nikada nisam posumnjala u dobrotu i pomoć Božju. U početku Družbe bile

smo posve siromašne. Jedino bogatstvo bila nam je živa vjera u Isusa koji je sve pribavio i pripravio. I apostoli su primili Duha Svetoga, puni vjere obraćali su druge i ozdravljali ih. Živite u jedinstvu s Duhom Svetim da vas preobrazi u žive Kristove svjedoke. Živa vjera je svjetiljka koja svakoj duši rasvjetljuje put života.»

Liturgijsko je pjevanje predvodio dječji zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Lisica.

Sljedeće trodnevje, od drugoga do četvrtoga dana devetnice, euharistijsko je slavlje u blaženičinu svetištu predvodio učitelj novaka Hrvatske dominikanske provincije o. Nikola Leopold Noso, OP. U propovijedi **drugoga dana** devetnice na osnovi evanđeoskoga ulomka o tome kako je Isus iz opsjednutih istjerao zlo-duhe, istaknuo je:

»Ovdje se Isus susreo sa zlom, ne s fizičkim zlom u obliku neke bolesti ili prirodne nepogode, nego se susreo sa živim, osobnim zlom, sa zlim duhovima koji su opsjeli dvojicu ljudi, a oni su od tada živjeli u grobnicama i bili strah i trepet svojim sumještanima. Isus ih oslobađa od zlih duhova, očitujući svoju moć nad zlom. Zli duhovi strepe pred Isusom, znajući da nemaju puno vremena i da se njihova vladavina bliži kraju. Zato kažu Isusu da je došao prije vremena. Kojega vremena? Vremena sudnjega dana, odnosno Isusova drugog dolaska kada će zlo biti potpuno pokoreno i survano u propast.«

Propovjednik je istaknuo da koliko god su spomenuti bolesnici bili težak slučaj, još su teži slučaj bili stanovnici Geraze, koji su Isusa zamolili da ode iz njihova kraja.

»Puno bismo se više trebali bojati onoga što se pokazuje nakon zla koje se ne vidi kao takvo.

Događa se nešto začuđujuće. Svinjari čije su se svinje utopile nakon što je u njih ušlo zlo koje je Isus, na zamolbu stanovnika Geraze, istjerao iz opsjednutih, prestrašeni odlaze u grad, govore što se upravo dogodilo s opsjednutima i svinjama i mole Isusa da ode iz njihova kraja. Lijepo su ga i pristojno zamolili da ode iz njihova kraja. Želio bih ovdje osvijestiti da je puno gore tzv. 'pristojno zlo', zlo koje se predstavlja kao jako dobro i koje zapravo tjera Isusa da ode. Ljudi Geraze su u puno težem duhovnom stanju nego dvojica opsjednutih, jer nisu ni svjesni svoga čina, svoga zla, niti znaju koga zapravo odbijaju tim 'finim' načinom udaljavanja iz svoga zavičaja.«

To je ono što se događa danas u čitavome svijetu, istaknuo je propovjednik.

»Isusa se tjera na 'fin' način: iz škola, iz vrtića, iz bolnica, iz javnih ustanova, iz zakona i Isusu se na 'fin' način govori: 'Isuse, mi te ovdje više ne trebamo.' Na taj način dogodit će se to da će mnogi ljudi, čitavi krajevi, pa čak i čitavi narodi biti obuhvaćeni tamom zablude. Vjerovat će da je sve to uredu ako to propagiraju predsjednik, kraljica, vlada – to znači da to vrijedi, ako su svi oni za to. Mnogi potpadaju pod veliko zlo, jer se ono prenosi putem medija.

Jednako tako tjeramo Isusa od sebe svojom ravnodušnošću prema njegovim riječima i zapovijedima, omalovažavanjem zabrane rada nedjeljom, neobdržavanjem predbračne čistoće, zanemarivanjem zajedničke molitve u obitelji i sudjelovanja u nedjeljnoj i blagdanskoj misi. Uljuljavamo se mišlju da je naš Bog dobar i da se ne moramo toliko truditi u svojoj vjeri. Tako nas zlo često zavodi. Najstrašniji oblik, opsjednuće, često se događa u malim koracima kada ljudi na-

puštaju Boga. Napuštaju ga malo po malo i onda im srce otvrdne u psovka, opačicama, bludu i drugim grijesima. Takvi ljudi postaju otvoreni za djelovanje zloga duha. Oni itekako mogu biti zarobljeni u svom životu i pogođeni utjecajem zla.

Stoga nas ovo evanđelje želi ohrabriti primjerom koji pokazuje da je Isus jači od svakoga zla – osobnoga zla i svih zlih duhova. Isus nas opominje da pazimo na svoj odnos s njim, da ga zapravo svojim pristupom ne bismo udaljili od svoga srca i svoje obitelji, od svoje radne i svake druge zajednice.«

Na kraju je o. Nikola istaknuo da je bl. Marija Propetoga doista jako dobro shvatila temeljnu istinu, a to je da brinuti se za djecu i siročad, za siromašne i napuštene, ne znači samo dati im korice kruha i krov nad glavom, nego da je jednako tako važno usaditi im u srce i dušu ljubav prema Isusu koji je jači od svakoga zla.

»Važno je da se djeci već u najranijoj dobi vjeronaukom, katehezom, razgovorom i molitvom s njima i za njih usadi vjera u Isusa Krista, da im on postane čvrst oslonac u životu, da ih nikada zlo na savlada, ni opsjednutošću ni ovim 'finim' načinom. Trebali bismo se ugledati u bl. Mariju Propetoga i biti ohrabreni njezinim primjerom. Trebali bismo biti svjesni toga koliko je vrijedno njezino poslanje jer je ona svojim djelovanjem spasila nebrojeno duša od zloga. Strpljivo je i blago radila s ljudima, posebice s djecom i izvukla ih ne samo iz materijalnog siromaštava i neimaštine, nego i iz onoga duševnoga i duhovnoga. Neka nam Gospodin pomogne da u tome nastavimo njezinim putem.«

Zbor mladih »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Lisica predvodio je liturgijsko pjevanje.

Trećeg dana devetnice o. Nikola je protumačio evanđeosku zgodu o bolesniku kojeg pred Isusa donose četvorica:

»Oni Isusu ništa ne govore. Ne objašnjavaju mu što tom bolesniku treba, ni odakle je, niti što da učini za njega. Oni su svoje napravili. To su pravi prijatelji – oni koji nose svoga brata ili sestru u potrebi k Isusu. Isus čini sve ostalo, ono što je najvažnije. Što Isus čini? Isus prvo ozdravlja od grijeha. Mi ljudi grijeha u svom srcu ne vidimo. Mi vidimo da nam je bolesno oko ili zub, ruka ili noga itd. Ali Isus vidi ono što je u srcu, Isus vidi ono što ne vidi nitko drugi. Ako mi ne kažemo, ne otkrijemo svoj grijeh, nitko drugi ga ne vidi. Ali Isus vidi i čovjeka koji je zgriješio. Nitko drugi ne može ozdraviti od posljedica grijeha, osim Isusa samog. Isus prvo ozdravlja od grijeha.

I danas je zapravo grijeh najteža bolest. Ni rak niti bilo koja druga smrtonosna bolest nije teža od grijeha. Grijeh je najteža bolest. Ako se grijeha ne oslobodimo, ako nam duša nije čista, ne možemo gledati Boga. Ako u grijehu umremo, nepokajani i neispovjedeni, u opasnosti smo da izgubimo raj, vječno zajedništvo s Bogom.«

O. Nikola je istaknuo da se prije svega trebamo brinuti o našem srcu, o našoj duši jer ako to zanemarimo i odveć se brinemo o svome tijelu, nismo na dobru putu.

»Što nam je potrebno da bi nas Bog oslobodio od grijeha? Potrebno nam je kajanje, potrebna je iskrena bol našega srca, da nam je žao zbog grijeha koji smo počinili i potrebna je odluka da uz Božju pomoć više nećemo grijешiti. Ovo se dan danas događa u sakramentu svete ispovijedi. Svaki čovjek u grijehu dolazi k Bogu u sakramentu svete

ispovijedi. Obličjem ima pred sobom svećenika, ali iza njega stoji Isus. Ispovijeda svoje grijehe svećeniku, a Isus ih oprašta. Današnji evangeoski ulomak nas poziva da ispitu-jemo svoje srcu, a potom tražimo blaga koja nam Bog želi dati.

Tako je činila i bl. Marija Propetoga koju danas ponovno molimo za zagovor. Ona nije djecu i siročad samo hranila i davala im jesti. Ona im je s hranom za tijelo istodobno davala duševnu i duhovnu hranu. Trudila se da nijedno od te djece koju pomaže ne bude zanemareno. Tako je odgajala i novakinje, sve one sestre s kojima je živjela i bila im poglavarica. Upućivala ih je da na račun tjelesnoga i materijalnoga ne zanemare dušu, nego da sve potiču na kajanje, na ljubav prema Bogu, na ljubav prema Božjim zapovijedima.

To činimo i danas u svojim redovničkim zajednicama i obiteljima. Ne trsimo se samo da nam djeca imaju kruha – sva ona tjelesna i materijalna dobra, nego idemo za tim da ih duhovno izgrađujemo, da ne bi u svemu tom materijalnom blagostanju venula i propadala skupljajući u svom srcu zlo i grijeh. To se ne odnosi samo na djecu, nego i na roditelje, na bake i djedove, na sve oni koji su Božji, a svi smo mi Božji. I svi trebamo Božjega oprostjenja. Zato molimo Gospodina da nam iscijeli srce kako bismo mogli biti sretni i spašeni ljudi.»

Mješoviti župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Lisica predvodio je liturgijsko pjevanje.

Četvrti dan devetnice, na blagdan sv. Tome apostola, o. Nikola se osvrnu na Tominu nevjeru i istaknuo važnost života u zajedništvu s Crkvom:

»Apostol Toma, koji je od samog početka bio s Isusom i drugim apostolima, nije htio povjerovati u to da je Isus uskrsnuo. Tražio je dokaz ne želeći povjerovati dok na Isusu ne dotakne mjesta od čavala i koplja. Ako je Toma apostol mogao posumnjati, ako su drugi apostoli mogli napustiti Isusa u vrijeme njegove najveće muke, ako ga je Petar mogao zatajiti, ne znači da i mi trebao tako činiti. Ali ne trebamo biti ni potišteni ako se i nama događa da posumnjamo, da postanemo izdajice i da smo nevjerni Isusu, da ga vrijeđamo psovkom, krađom, laganjem, ogovaranjem i mnogim drugim grijesima. Važno je uvidjeti da nas Isus od svega toga može osloboditi i ozdraviti. Nije utješno to da smo često slabi i da se ponašamo poput razbojnika koji je vrijeđao Isusa na križu, nego je utješno to što će nas Isus ozdravi ako ga zamolimo i pokajemo se za svoje grijehе.

Toma postavlja uvjete za to kad će i kako povjerovati. Osam dana nakon prvog ukazivanja, kad Tome nije bilo u skupini apostola, kad su ponovno svi bili na okupu, Isus dolazi i ozdravlja njegovu nevjeru. Značajno je opaziti da se Tomino ozdravljenje ne događa negdje u samoći, kad je on otišao svojim putem, nego kad ostaje u zajednici, kad ostaje u Crkvi. Zato je važno za svakog Isusova učenika, a to je svaki vjernik, da ostane u Crkvi i onda kad počne sumnjati u Isusa i udalji se od njega. Ako ne ostanemo u Crkvi, u zajednici sa svojom braćom i sestrama u vjeri, ako povjerujemo da smo pametniji od Crkve i vjerničke zajednice, Isus nas ne može ozdraviti, sve dok se ne vratimo natrag u njegovu zajednicu.

Današnje evanđelje nas ohrabruje da nas Isus susreće u zajednici vjernika, da tamo dobivamo njegov mir. Nije dobro ako netko

govori da doma moli i da ne vidi zašto bi išao na svetu misu, a ni na ispovijed, jer se i tako ispovijeda samo svome Bogu i za to mu ne treba svećenik. Iz Tomina slučaja se vidi koliko je važno da ostanemo dijelom Crkve, da je ljubimo i onda kad smo bolesni, kad nam je duša bolesna i kada smo gotovo izgubili vjeru. Važno je i tada dolaziti u Crkvu i biti dio zajednice, jer kad tako tražimo od Boga da nas ozdravi od naših sumnja i od naših zastranjenja, on nas može ozdraviti i vratiti na pravi put. Zato u ovoj svetoj misi budimo svjesni toga i molimo za svu našu braću i sestre koji više ne žele vjerovati, koji su izgubili vjeru, koji sumnjaju, koji smatraju da mogu bez Crkve. Molimo za sve ljude, a molimo i za nas da ostanemo u Crkvi i u njoj tražimo i nalazimo Isusa, da ga uvijek i neprestano molimo, posebice kad posumnjamo i upadnemo u poteškoće, da vjerujemo da nas on može i hoće ozdraviti. Apostoli su, unatoč svojim slabostima, postali temelj Crkve. Nekoć su bili slabi, ali kad ih je Isus ozdravio od njihove nevjere, postali su i ostali temelj Crkve. Oni su nam prenijeli vjeru. Isus nam svima kaže: 'Blago vama jer vjerujete iako niste vidjeli.' Neka nam to 'blago vama' uvijek ostane u srcu i u ušima. Isus nas sve želi ohrabriti: 'Evo, vi vjerujete iako me niste vidjeli i nastavite dalje tim putem vjere.' Neka nam Gospodin po zagovoru bl. Marije Propetoga pomogne u tome da vjerujemo u Isusa iako ga nismo ni vidjeli ni opipali.»

Dječji zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Lisica predvodio je liturgijsko pjevanje, a mjesna predstojnica s. M. Janja Jurman zahvalila je o. Nikoli što nas je svojom riječju nosio Isusu i Isusa unosio u naš život, poput one četvorice koji su svoga uzetoga prijatelja donijeli Isusu da ga ozdravi.

Nakon svete mise u samostanskoj dvorani održano je predstavljanje knjige »Armenija – domovina sv. Vlaha«, autorâ Artura R. Bagdasarova i Vinicija B. Lupisa. Knjigu je predstavio dr. sc. Vinicije B. Lupis, viši znanstveni suradnik Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar i voditelj Područnoga centra Dubrovnik.

Preostale dane devetnice euharistijsko je slavlje predvodio o. Marko Kornelije Glogović, provincijal Hrvatske pavlinske provincije i voditelj udruge Centar za nerođeni život »Betlehem«. **Petoga dana** devetnice misu je slavio u zajedništvu s don Mihaelom Čavlekom, župnikom u Smokvici koji je sa svojim župljanima hodočastio u blaženičino svetište, a njihov pjevački zbor je predvodio liturgijsko pjevanje. U svojoj propovijedi o. Marko je istaknuo važnost Božje riječi u životu vjernika, pitajući se čujemo li mi na misi njegovu riječ ili smo mislima negdje daleko i dopuštamo da Božja riječ prođe mimo nas. Istaknuo je i važnost zahvaljivanja i iskrene vjerničke molitve.

»Velika je milost da imamo zajedništvo u liturgijskoj molitvi, u razmatranju Božje riječi, okupljeni oko Isusa i oko groba naše drage blaženice, koju molimo da nas zagovara. Ona zaista gleda Gospodina i zagovara nas u našim potrebama.

Gospodin nam osim toga zajedništva, daruje i sebe sama pod prilikom kruha i u svojoj riječi. Upravo je njegova riječ temelj svega onoga što proživljavamo u Crkvi. Zato je neizmerno važno slušati ono što nam Gospodin kaže, da ne bismo slušajući sebe ili druge zalutali. Mogu to biti naši najbliži, ali nas ne mogu razumjeti onako kao Gospodin koji nas je stvorio. 'Proničeš svega i poznaješ', kaže psalmist (Ps 139, 1).

Sveta Božja riječ ima sve odgovore i može nas ispuniti, može nas preusmjeriti i može nas obratiti. Zato je važno jesmo li išta čuli iz te riječi ili smo sami sebi zatisnuli uši da je ne bismo čuli. Gospodin je žalostan ako iz njegove riječi ne čujemo rješenja za svoje probleme nego ih rješavamo podalje od njega, a najčešće bježeći u grijeh. On nam želi blagosloviti život, da ne trpimo zato što ne znamo zašto nosimo neki križ. Gospodin želi dati svoj blagoslov da nas tjeskobe ovog života ne satru. Želi da u tjeskobama primimo blagoslov. Krivo mislimo da imamo blagoslov kad smo prvi, glavni, kada nam dobro ide, kada nemamo zdravstvenih problema. Božja riječ govori da smo blagoslovljeni upravo u križu, kad smo slični Jaganjcu Božjem, kada smo razapeti, kada nam ne ide prema našem planu. Tada nam je Gospodin najbliže i dotiče nas na poseban način jer smo najbližiji njegovu Sinu patniku. Otac gleda tu sliku trpećeg Sina u nama.

Zahvalnost Gospodinu je temeljni odnos s njime. Ako zahvaljujemo nikada nećemo pogriješiti. Sve što imamo i svi oni koje imamo dar su Gospodinov, zato mu trebamo prestano i radosno zahvaljivati.

Djela koja je činila bl. Marija Propetoga proizlazila su iz njezina susreta s Gospodinom. Toliko se predala Gospodinu da je ova zemlja nije mogla zadržati, toliko je bila prožeta Gospodinom. I nas poziva da uđemo u takvu molitvu, da uzdignemo srce Gospodinu.

Bog se čudi kad se s mise vraćamo isti svojim kućama, kad molimo i čitamo Božju riječ i isti se vraćamo u prijašnje okolnosti, bez snage i svjetla koje nam on nudi. Bog nam želi dati novo srce, nov stav, nove životne poglede. Susret s Bogom mora biti ta-

ko snažan da nas preokrene iznutra, da učini nešto novo u našim odnosima. Gospodin kaže: 'Budite novi, dajem vam tu milost, primite je. Drugim očima gledajte situacije svoga života. Promijenite svoje srce.' Mi smo tvrdi! Smatramo da bližnji moraju izgledati onako kako smo mi to zamislili. To je oholost, prvi grijeh. Dobro pamtimo negativnosti koje smo doživjeli, negativne riječi, a Božju riječ koja donosi novost, koja nam želi dati novo srce – ne čujemo! Ako iskreno molimo, onda ćemo i dobiti.»

Nakon euharistijskog slavlja u samostanskoj dvorani, s. M. Vianjeja Kustura održala je predavanje o temi: »Bogu posvećeni život bl. Marije Propetoga kao proročki, eklezijalni i eshatološki izazov danas«.

Šesti dan devetnice bio je posvećen bolesnicima koji su poslije euharistijskoga slavlja, koje je predvodio o. Marko, mogli pristupiti i sakramentu bolesničkog pomazanja, a propovjednik je između ostaloga istaknuo:

»Na svetoj misi dobivamo snagu za naše vjerničko poslanje, misiju nositi Krista živoga u obitelj, u svijet, onima koji ga ne poznaju, a često ga ne poznaju ni oni koji se zovu njegovim imenom – kršćani. A Krista ne poznamo dok god nismo upoznali njegovu milosrdnu ljubav. Sv. Franjo je pred kraj života oslijepio od silnih suza jer je mjesecima plačući ponavljao: 'Ljubav nije ljubljena.' Ne ljubimo dovoljno Boga koji je sama ljubav! Za njega nemamo vremena.

U liturgijskom čitanju Bog govori proroku Ezekijelu: 'Šaljem te ljudima koji su tvrdokorna srca, koji su narod odmetnički, kojemu je grijeh u srcu. Idi k njima i reci im da se obrate.' Držimo da je to rečeno nekome

prije tri, četiri tisuće godina i da s nama nema nikakve veze. Smatramo da je ono što je Isusu govorio prije dvije tisuće godina bilo rečeno apostolima, židovima, farizejima, saducejima, a ne i nama danas. Gospodin silno želi da čujemo njegovu riječ, da naš život dobije temelj i svjetlo, da bi on mogao po nama djelovati i na druge oko nas. Danas govori svakome od nas: 'Nisi toliko pravedan, svet i pošten koliko misliš da jesi, jer živiš u ovom svijetu koji je grešan i čini te takvim.' Uvijek nam je netko drugi kriv, a Božja riječ nas poziva da uvidimo svoju krivnju i odvratimo se od širokog puta koji vodi u propast. Božja riječ nas želi podići. Isus je prije nas bio žrtva i može ući u našu slomljenost.

Zapitajmo se danas: Ako doista vjerujem, gdje je ta moja vjera i je li moguće da u svome životu nešto i griješim? Je li moguće da griješim u nekim odlukama, u nekim stavovima? Najvažnije je biti u Božjoj milosti. Mnogi kršćani smatraju da su u milosti, a nisu ispovjedili teške grijeha. Smatraju da su u prijateljstvu s Bogom jer nose krunicu oko vrata, a u srcu nose silnu osudu i oholost.

Bog nas neizmjerljivo ljubi, ali želi da spoznamo istinu, a to je da se moramo obratiti. Ne možeš prići oltaru ako prema svome bližnjemu u srcu nosiš mržnju i nepraštanje.»

Euharistijsko je pjevanje predvodio župni zbor župe Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Lisica.

Nakon večernjeg euharistijskog slavlja koje je u župnoj crkvi Svih svetih predvodio župnik don Nikola Berišić uslijedio je koncert župnih zborova i učenika Osnovne glazbene škole Blato pod nazivom »Blaženu Mariju Propetoga molimo«. Sudjelovale su i kandidatice Druž-

be Kćeri Milosrđa podrijetlom iz Konga s dvije pjesme na lingala jeziku, a mještanka Jela Protić pročitala je nekoliko svojih pjesama posvećenih blaženici. Program prožet tekstovima bl. Marije Propetoga osmislio je i vodio Tonči Maslenjak, prof.

Sedmog dana devetnice hodočastili su blaženičini štovatelji iz Lumbarde, a njihov je zbor mladih predvodio liturgijsko pjevanje u misi koju je predslavio o. Marko koji je u svojoj propovijedi istaknuo da Božja riječ ima odgovore na sva naša pitanja.

»Mi se danas nalazimo u istovjetnim okolnosti kao i brojni likovi iz Biblije. Ona je knjiga o nama, knjiga koja ima rješenja za svaki ljudski problem. U njoj je odgovor na svaki čovjekov pad, na svako njegovo lutanje, na sve križeve kroz koje mora proći na ovome svijetu. Kad razmatramo svetopisamsku riječ, kada se pitamo: 'Gospodine, što po ovoj knjizi želiš reći meni osobno?', onda nam Duh Sveti otvara oči.

Gospodin nam pokazuje da postoji nebo. Mi smo stvoreni za nebo. Vrijedno je boriti se za nebo. Sve što činimo ima duhovne posljedice. Sveci su bili ispunjeni nebeskom snagom. I nama to Gospodin želi dati. Isus kaže: 'Kraljevstvo Božje je među vama.' Nebo je već ovdje. Kad ogovaraš, kad osuđuješ, kad mrziš, kad proklinješ – činiš zlo, stvaraš pakao, sebi i bližnjima. Ta riječ ima moć ubiti čovjeka ili mu dati život. Kad govoriš: 'Volim te, ljubim te, ti si moj, dat ću sve za tebe' – daješ život, oživljuješ, činiš dobro.

Biblija, sakramenti, klanjanje, krunica i poslušnost Božjoj riječi – ljestve su koje nas povezuju s nebom. Gospodin je nebo! Poznajemo li mi osobu Isusa Krista, evanđeo-

skog Isusa, a ne neki kip ili sličicu? Poznajemo li Isusa koji ljubi grešnike, Isusa koji prašta svaki grijeh?»

Nazočne je na kraju potaknuo da nađu vremena za mlade, da razgovaraju s njima jer su oni u današnje vrijeme pod velikim pritiscima ovoga svijeta i u teškim životnim situacijama.

Osmoga dana devetnice svojoj su blaženici, već trinaestu godinu zaredom, hodočastili vjernici iz Vela Luke dohodeći joj pješice i donoseći u srcima potrebe, molitve i zahvale. U propovijedi euharistijskoga slavlja čije je liturgijsko pjevanje predvodio zbor mladih »Stope«, o. Marko je nastavio propovijedati o snazi Božje riječi.

»U Svetom pismu piše da ako nemamo duha Isusa Krista uskrsnuloga, onda nismo Kristovi. Možemo nositi lijepe haljine, možemo nositi križić oko vrata, možemo znati lijepo pozdraviti s 'Hvaljen Isus i Marija', možemo primiti svećenika za blagoslov kuće i mnogo drugoga činiti iz tradicije, iz folklora, iz forme. Dobra je tradicija, dobro je imati formu, ali ako tu nema Duha Isusa Krista uskrsnuloga, onda nismo Kristovi, ne pripadamo Isusu Kristu. Duh Isusa Krista je nasljedovanje Gospodina, imati njegov stav u situacijama koje nas pogađaju. Ne odustajati od tog stava bez obzir na to koja je stranka na vlasti, bez obzira gdje se nalazili, na kojem kutku na zemlji, bez obzira kakvog imovinskog stanja bili, bez obzira na sve ljudske obzire. Oni koji su njegovi predaju mu svoj život, sudjeluju svakoga dana u njegovu uskrsnuću, molitvom, djelima milosrđa, prašanjem.

Jakov se borio s Bogom. On nije bio sav Božji, nije bio u Božjoj volji. U srcu je nosio

agresiju prema Bogu i suprotstavljao mu se. Gospodin ga je zato nazvao Izrael, što znači: lualica, borac, onaj koji se bori s Bogom. Važno je što nosimo u svome srcu. Neko ga će nažalost smrt bližnjega, bolest ili neki križ i nemoć uzdrmati i pokazat će se da u srcu nema strpljenja ni ljubavi koliko je mislio da ima. Pokazat će se da nema duha Kristova. To je dobro ako uvidimo i priznamo svoju situaciju i pokajemo se, da u nama zaživi sila Božja koja je obećana svakom vjerniku.

Puno je sukoba i nelogičnosti u ljudskom životu, primjerice, kad se dvoje rastane nakon dvadeset godina braka, kad redovnica ili redovnik živi trideset godina u samostanu pa ode – to su velike životne borbe, poput one Jakovljeve opisane u Svetom pismu kad se cijelu noć hrvao s Bogom. Čovjek je nesretan kada je u tami, u krizi, u muci, u tlačenju – kao što su mnogi danas gonjeni duhom ljubomore, ovisnosti i depresije.

Propovijedati evanđelje znači reći da postoji Netko tko neopisivo ljubi i može oprostiti svaki grijeh, koliko god bio taman, ako ga zamoliš. Predati spoznaju Isusa drugima, to je evangelizacija. Pozvani smo biti ljudi milosrđa.

U evanđelju Isus liječi čovjeka koji je bio nijem i opsjednut. To su dvije duhovne stvarnosti tog čovjeka. Isus je izagnao đavla i njemak je progovorio. Mnoštvo se čudom čudilo. Život u grijehu znači život daleko od blagoslova, a ako nismo u blagoslovu, onda smo u prokletstvu. Neki nemiri i neke bolesti dolaze od zloga. Neke su bolesti posljedice nepraštanja i mržnje.

Isus je obilazio gradove i sela, propovijedao je evanđelje i liječio svaku bolest i svaku ne-

moć u narodu. Taj isti Isus i danas liječi svaku bolest i svaku nemoć. Moramo moliti za naše potrebe i vapiti Bogu, a ne samo tražiti od svećenika i drugih da to čine za nas. Zamoli Isusa da izliječi tvoju bolest, da te oslobodi od tvoga tereta.

Isus, vidjevši mnoštvo, sažali se nad njima – piše u Novom zavjetu (usp. Mt 9, 36). Naš Isus je sućutan Možda te netko prezreo i odbacio, ali ne boj se, Isus je pun sućuti, on se sažali nad našom bijedom, našim lutanjima. Isus je pun sućuti. On je naš najbolji prijatelj.«

Sestre koje su tih dana bile u duhovnim vježbama obnovile su svoje redovničke zavjete, a nakon euharistijskoga slavlja sve do ponoći ostali smo u molitvi klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom. Uz sestre Kćeri Milosrđa sudjelovali su Franjevački svjetovni red, molitvena skupina »Marija Petković«, članovi bratovština Svih svetih i sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova, zajednica mladih, obitelji i drugi.

Na **uočnicu blagdana** bl. Marije Propetoga, slavlje je započeo polaganjem vijenca na blaženičinoj rodnoj kući. Svećenici, časne sestre i vjernici u procesiji su išli iz Kuće matice i svetišta, a predvodili su je bratimi dviju blatskih bratovština. Ispred župne crkve pridružili su im se ostali članovi bratovština i pjevački zbor. Zastali su pred blaženičinom rodnom kućom gdje je na spomen ploču položen vijenac koji su nosili Manuela i Matea Boroe i Vinko Donjeković, djeca iz vrtića »Marija Petković« obučena u narodne nošnje. Procesija je nastavila blatskim ulicama sve do svetišta, a pratilo ju je pjevanje župnog zbora i sviranje Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«. Po dolasku u svetište izložene su blaženičine moći, a bratimi i časne sestre u dva kora ispjevali su Večernju.

U misnom slavlju uz o. Marka suslavili su domaći župnik don Nikola Berišić i don Nikola Pranjić.

»Temelj našega kršćanskog života, temelj svih svetih, onih koji su svjedočili za Krista jest riječ Božja. Ona je živa i djelotvorna, uvijek aktualna. Prava vjernička pobožnost je nasljedovanje Krista. Naša je blaženica to znala i provodila u djelo nasljedujući Krista raspetoga. Živjela je s njim i bila njegova živa slika. Zato nas i dan danas oduševljava. Bila je slika Isusa za svoju djecu i siročad, za sestre, za rodbinu i mještane. Slušajući nju, slušali su Gospodina. Prošla je zemaljsko trpljenje i našla smiraj u Gospodinu.

U liturgijskom čitanju opisano je kako su Josipa braća prodala iz mržnje i zavisti. Bili su ljubomorni jer su držali da ih njihov otac odbacuje zbog Josipa. Kada mu je otac dao kičenu haljinu razbjesnili su se i htjeli ga ubiti. Bacili su ga u bunar, srećom bez vode. Kad se ukazala prigoda, izvukli su ga i prodali trgovcima pa je tako došao na egiptaski dvor. Tada je njihovim krajem zavlada velika glad. I danas vlada velika glad, jer mnogi nemaju hrane, ali ih još više gladuje i žeđa za smislom života, za spasenjem iz kojekakvih ovisnosti i zarobljenosti. Ljudi žive u raznim grijesima, mukama i žalostima.

Strašno je da čovjek ne vidi više Boga, da gladuje i žeđa, a pije nešto što mu ne može ugasiti žeđ. Čovjek je uvijek gladan ako je u grijehu. U svijetu vlada velika glad za ljubavlju, za pravednošću, za pravim osjećajem čovječnosti, za iskrenom vjerom. Nije dostatno samo govoriti o ljubavi, treba je znati pokazati, kao što je naša blaženica pokazala. Ona je znala oduševiti ljude za Krista. Tolike sestre su pošle za njom, tolike djevojke,

jer je pokazala da je zaista moguće i živjeti ono što se vjeruje.

Ne trebamo prihvaćati ono što nije Božje jer to nas neće nasititi, to nam neće dati sreću, to nas neće zadovoljiti. Bit ćemo i dalje gladni. Tijelo i svijet, moda i novac, karijera i uspjeh, čast i vlast – to ne stvara čovjeka. Blaženica je živjela bez svega toga, a bila je presretna, bila je blažena u svojoj skromnosti, jednostavnosti, poniznosti, zagledanosti u Isusa. Zato je bila sretna, jer je njega poznavala osobno, ne iz priča svojih baka, nego osobno, kao svog Spasitelja, najboljeg prijatelja, kao onoga koja je nazivala Raspetom Ljubavi.

Ta nas Ljubav večeras zove da krenemo za njom, da krenemo ozbiljno, da se suprotstavimo zlu, da promijenimo svoj život, svoju duhovnu žalost, utučenost, tjeskobu, depresije i ogorčenosti, svu hladnoću i otuđenja u obitelji. Gospodin nam pomaže iznutra, on živi u nama. Gospodina trebamo potražiti u kapelici srca i reći: 'Pomozi mi, Gospodine, želim se promijeniti, želim na put dobra.'

Blaženica je živjela od ljubavi, od one prave nebeske ljubavi. Ako nemamo ljubavi, propadamo! Tu ljubav ne može dati ovaj svijet, ni išta stvoreno jer ona izvire od Boga. Vratimo se Bogu. Ako ljubiš Gospodina, to mu moraš reći svaki dan. To činimo tako što slušamo njegovu riječ, što blagujemo njegovo tijelo, što dolazimo u zajednicu vjernika.

Bogu je sve moguće, zato se trebamo u vjeri uhvatiti te rečenice. On ima nad svime vlast. To je bl. Marija Propetoga shvatila, a Bog neka nam pomogne da i mi to shvatimo.«

U euharistijskom slavlju pjevao je mješoviti župski zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Lisica, a poslije mise vjernici su častili blaženičine moći.

Majko, Marijo Propetoga Isusa!

Majko, Marijo Propetoga Isusa,
želim ti reći hvala.

Stopama Oca providnosti,
u gnijezdu Družbe ti mile
i ja kročim putem smjelosti.

Ne poznavah daleki otok,
rodno ti Blato, morske žale,
al' za Kristom podoh
slijediti tvoje ideale.

Propeti Isus, ljubav srca tvoga,
ljubavlju grije srca mnoga.
Jučer, danas i uvijek
pod plaštem vječnoga Boga.

Vječni Bog, milosrđa Otac,
vodi, hrabri, jača ovaj mali raj.
Sestre, duhovne ti kćeri, u raju tom
milosrdna djela, ljubav, žrtvu,
radost i bol žive kao život svoj.

K'o sv. Franjo, siromašak Božji,
veselo kroče stazom gdje ih ti hoćeš,
djecu, mlade, stare u zagrljaju nose.

Blaženice naša, Marijo Propetoga Isusa,
za ovaj život, za Družbu i sestre
velika ti hvala.

Kliču ti djeca, mladi i stari,
velika ženo Hrvata.

Vodi nas i prati
da nam sunce nikad ne prestane sjati.

s. M. Anamarija Vuković

Blagdan

Prvo jutarnje blagdansko euharistijsko slavlje u svetištu je predvodio prof. dr. sc. Ante Crnčević, ofim, iz Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Sljedeću misu predvodio je pavlin o. Marko Kornelije Glogović. Na misnom slavlju koje je predvodio Jure Vrdoljak, župnik župe sv. Mateja u Splitu u koncelebraciji s mons. Petrom Palićem, generalnim vikarom Dubrovačke biskupije, smokvičkim župnikom Matom Karamatićem, fra Dujom Bobanom, župnikom u Vancouveru, lumbardskim župnikom Vladom Markićem i blatskim župnikom Nikolom Berišićem proslavljene su 25. i 50. obljetnica redovničkih zavjeta sestara Družbe Kćeri Milosrđa. Nakon 25 godina redovništva s. M. Leopolda Tomić obnovila je svoje predanje Gospodinu pred provincijalnom predstojnicom s. M. Nelijom Pavlović, a nakon 50 godina redovničkih zavjeta učinile su to s. M. Eleonora Merković, s. M. Marinka Piljić, s. M. Vitomira Piljić, s. M. Albina Mašina, s. M. Valerijana Perinić i s. M. Lidija Stantić. Pjevao je zbor mladih »Stope«, pod vodstvom s. M. Danijele Lisica.

Svečani program proslave blagdana bl. Marije Propetoga započeo je na Plokati ispred župne crkve Svih svetih tradicionalnim plesovima u narodnim nošnjama. Izveden je »Blatski tanac« i viteška igra »Kumpanija«.

Procesija s relikvijama bl. Marije Propetoga krenula je iz svetišta prema župnoj crkvi, a zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, predvoditelj središnjega misnog slavlja, nosio je relikvijar. Procesiju su predvodili bratimi bratovština sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova i Svih svetih noseći svoja procesionalna raspele i barjake. U procesiji su sudjelovale i članice Franjevačkoga svjetovnog reda, puhački orkestri Narodne glazbe i Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«, djeca iz vrtića »Marija Petković«, dječji župni zbor, pjevački zbor župe Svih svetih, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama, dominikanke iz Korčule, sestre iz Družbe Kćeri Milosrđa, ministranti, svećenici te mnoštvo vjernika. Na Plokati ispred župne crkve Svih svetih, s oltarom podno zvonika urešena velikom blaženičinom slikom i hrvatskom zastavom, slavljeno je svečano euharistijsko slavlje u koncelebraciji petnaestorice svećenika.

Posvećena Kristu, da bi se vidjelo lice milosrdnoga Oca

***Uvod i homilija Ivana Šaška, pomoćnoga
biskupa zagrebačkog u euharistijskom slavlju
blagdana bl. Marije Propetoga Isusa Petković
ispred župne crkve Svih svetih u Blatu na
Korčuli, u četvrtak, 9. srpnja 2015. u 19 sati***

u svome srcu osjećaju Božji poziv za svećeništvo ili redovništvo.

Milost i mir svima vama, braćo i sestre, koji ste hodočasnički došli na vrelo Božjega milosrđa, sa zahvalnošću za Kristovu žrtvu i s pouzdanjem u njegovu dobrotu, moleći zagovor bl. Marije Propetoga Isusa. Posebnom puninom srca pozdravljam hodočasnike iz Kanade koji nisu zaboravili svoj dom i hrvatsku domovinu i koje je ponovno privukla ljepota podrijetla davnog zavoljena, opjevana i oplakana; ljepota koja ne prestaje zvati.

Uvijek osjećam iznimnim darom mogućnost da budem na mjestima na kojima je zaživjela, počela rasti i očitovati se kršćanska svetost. Jedno od tih mjesta jest upravo Blato na Korčuli, gdje je svetište bl. Marije Propetoga.

Braćo i sestre, ovo slavlje živimo u susretištu Godine posvećenoga života i najave Svete godine milosrđa. To dvoje lijepo odražava lik bl. Marije Propetoga: posvećenost Kristu, da bi se vidjelo lice milosrdnoga Oca.

I mi na početku ovoga slavlja tražimo Božje lice. Molimo ga da nam se smiluje, da nam udijeli obraćenje srca, kako bismo mogli slaviti ljepotu ovoga euharistijskog zajedništva. Pokajmo se za grijeh, ispovijedajući ih pred Božjim milosrdem.

Uvod

Kristov i kršćanski pozdrav milosti i mira, zajedno s čestitkama za današnji blagdan Utemeljiteljice, upućen je ponajprije vama, cijenjene i drage sestre iz Družbe Kćeri Milosrđa, ovdje okupljene u radosti vjere i poziva, zajedno sa svojom provincijalnom predstojnicom s. M. Nelijom Pavlović. Tim pozdravom nosim i pozdrave, molitve i čestitke zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Pozdrav milosti i mira vama, subraćo svećenici, u zajedništvu Crkve, naročito Dubrovačke biskupije, s njezinim biskupom Matom Uzinićem. Pozdrav sestrama dominikankama, svim redovnicima i redovnicama te onima koji

Homilija

(Liturgijska čitanja: Kol 3, 12-17; Ps 34 (33), 2-9; Mk 10, 17-27)

I. Ne mogu se dovoljno nadiviti činjenici da sveci svojim životom odražavaju objavu koja nam je dana u Svetome pismu. Promatrajući njihov život živa postaju slova iz evanđeoskih zapisa i puno toga ne stane u redovite životopise, u naznake godina, mjesta i događaja. Nešto im bježi, nešto nije dohvatljivo... Usuđujem se reći: upravo ono što je najvažnije i najprivlačnije.

»Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« (Grčki izvornik: *Didáskale agathé, ti poiéso, hina zoén aiónon kleronoméso?*) To je pitanje čovjeka kojemu se žurilo, koji je dotrčao k Isusu po važan odgovor. Naviknuli smo se na to pitanje, a možda smo previdjeli njegovu plemenitost. Taj čovjek nije tražio ni bogatstvo, ni moć, ni zdravlje, ni znanje. Tražio je vječni život. I to ne tako da mu jednostavno bude dano. On ne traži: Bože daj mi!, nego pita: Što ja moram učiniti?

Ako smo se naviknuli na to pitanje, dobro je u svome srcu, najprije sebi, reći kako glasi naše pitanje, naša molba u susretu s Isusom. Za to ne trebamo posebnu maštovitost niti prebacivanje u neko drugo vrijeme, jer smo pred Gospodinom u molitvi i slavlju; možemo biti s njime i pred njim svakoga dana.

Zavirimo u sebe i pitajmo se je li nam stalo do vječnoga života ili do nečega drugog. Traže li naši suvremenici vječni život? Osjete li oni da je nama, Crkvi, to pitanje najvažnije i vidi li se u našem življenju na zemlji da smo privučeni ljepotom neba?

II. Nakon toga, još snažniji odgovor. S kolikim poštovanjem trebamo gledati čovjeka koji je na Isusovo nabranje zapovijedi odgovorio da ih je sve čuvao od svoje mladosti. A upravo odatle treba krenuti, da bismo shvatili čudan obrat: rastuženost toga čovjeka i njegov odlazak u smrti.

Kada Isus nabraja zapovijedi, čini se da su to samo one koje nazivamo zapovijedima s druge ploče Deset zapovijedi. Međutim, zahtjev upućen mladiću da proda i razdjeli siromasima sve što ima pripada prvoj ploči. Kako bismo Boga uistinu imali kao jedinu stvarnu vrijednost, shvaćamo da treba izabrati između onoga što imamo i onoga što nam nedostaje.

Taj odmak, odvajanje od onoga što smatramo svojom sigurnošću na zemlji najveći je čin klanjanja. Bogati je čovjek na početku dotrčao k Isusu i kleknuo pred njega. To je trebao učiniti na kraju, a ne na početku. Na kraju nije imao snage za klanjanje, nego tek za tužan odlazak.

III. Isus ga je pogledao i zavolio. I baš mu zato odgovara zahtjevom koji se činio preteškim. Zavolio ga je. Nije imao nakanu iskušavati ga niti ispitivati njegove krjeposti, jer Isusa uvijek vodi ljubav. Kanio mu je otvoriti puninu života. Isus ne želi ništa oduzeti, »ukrasti« čovjeku, nego mu darovati. Ne želi ograničiti život, nego ga proširiti.

Kada kaže da treba prodati i dati siromasi-ma ono što posjeduje, Isus ga želi obogatiti, a ne osiromašiti, jer zemaljska dobra trebaju služiti za blago koje je na nebesima; nudi mu da svoj zemaljski put pretvori u nasljedovanje Isusa. A tugu i smrknutost rodila je njegova navezanost na zemaljsko.

Braćo i sestre, uočavamo da prije Isusovih riječi redovito dolazi njegov pogled. Nema nikakvog drugog jamstva, osim pogleda; a ljudi se mogu okrenuti i otići. Bog je uistinu siroma-

šan i slab prema ljudskoj slobodi. Nema druge snage da zadrži čovjeka, osim toga pogleda, ispunjenog ljubavlju. Učiteljev pogled ne govori mi o onome što nemam, već o onome što nisam. Niti u vjerskome životu nam ne nedostaju stvari. Nedostaje nam taj »sveti gubitak«, kao plod nađenosti punine.

IV. Uvijek je tako: žalost i razočaranje plodovi su ljudske navezanosti na prolazno, koju olako prozovemo ljubavlju. Ovaj je čovjek propustio susret s istinskom srećom. Vjerojatno je nastavio živjeti pošteno, u poštivanju zapovijedi, ali ono jedno nije bio spreman prihvatiti, da bi živio puninu koju Bog nudi čovjeku.

Isus nudi svoju Radosnu vijest koja i za nas započinje riječima: Jedno ti nedostaje! (grč. *Hen se hystereí*.) Dati sve, naizgled izgubiti sve, znači: osloboditi se, odriješiti se od zemaljskoga i dobiti, pronaći Isusa. To je čudna kršćanska logika koja nam ipak nije strana i na kojoj je građena naša kultura: da se dijeleći umnaža, da se dajući prima, da se gubeći dobiva.

To prihvatiti životom nije moguće bez susreta s Kristom propetim koji je premda bogat, postao siromašnim, da bismo se mi obogatili njegovim siromaštvom, kako piše sveti Pavao (usp. 2 Kor 8, 9).

Obespravljen, razodjeven, ponižen, da bismo vidjeli njegovo novo ruho i njegovu uzvišenost. Zaodjenuo se u čovječstvo, da bismo vidjeli božanstvo, ali time i ispunjeno čovječstvo.

V. Lijepa je slika apostola Pavla kojom nas poziva da se zaodjenemo »u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost«, te da podnosimo jedni druge opraštajući. U toj zaodjevenosti u središte stavlja zahvalnost i bogatstvo Kristove riječi, dok je povrh svega ljubav kao poveznica savršenstva.

U tome je temelj svakoga našeg stava i našega djelovanja. Krist po svojoj riječi, Krist po svojim djelima stvara i određuje nove odnose među ljudima, iznad kojih i u kojima je ljubav. Ona je, kako je na grčkome napisao Pavao, *syndesmos*; ona je čvorište užeta, ona je karika u lancu, ona je susretište koje drži poput zaglavnoga kamena.

Biti zaodjenut, znači: biti zaštićen, ali i urešen; biti vidljiv i prepoznatljiv; znači iznijeti pred druge nutarnju promjenu čovjeka – svući staroga čovjeka i odjenuti novoga, zaodjenuti se Isusom Kristom (usp. Rim 13, 14; Ef 4, 24). Ipak, među značenjima postoji ono koje najbolje tumači milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost.

To je stav koji odražavaju riječi milosrdnoga oca svomu rasipnom sinu, kada pri njegovu povratku kaže: »Iznesite haljinu najljepšu i obucite ga« (Lk 15, 22). Očevo milosrđe govori: »Obucite ga u novoga čovjeka, u čovjeka koji je dopustio da ga Bog pronađe i koji se u Bogu raduje.«

U buli najave Jubileja milosrđa papa Franjo piše: »Kristov križ je Božji sud o svima nama i o svijetu, jer nam pruža sigurnost ljubavi i novoga života« (br. 21). Nije li upravo od toga živjela bl. Marija Propetoga?

VI. Razmišljajući o ovome slavlju vratio sam se sjećanjem unatrag, do svojih rimskih studentskih dana, kada sam se upoznavao s Družbom Kćeri Milosrđa i s njezinom utemeljiteljicom. Tada su i njezini zemni ostatci bili u Rimu, a povezanost s kućom vrhovne uprave bila je živa tijekom cijeloga moga boravka u Rimu.

Pokraj znamenitoga istočnog ulaza kroz zidine starodrevnoga Rima, nazvanoga Porta

Maggiore, to jest Velika vrata, bila je prisutna svetost jedne Hrvatice, redovnice koja je mnogima postala vratima susreta s Kristom i s njegovom ljubavlju.

Kuća vrhovne uprave nalazi se na starorimskome križištu osam akvedukata, koji su vodom opskrbljivali grad Rim. Tamo je od davnina (477. pr. Krista) postojao i poganski hram posvećen božici Nadi, pod imenom *ad Spem Veterem*, što doslovno znači: k staroj Nadi. Redovito sam o tome razmišljao prolazeći tim mjestom, jer je bl. Marija Propetoga upućivala na novo vrelo, na izvor žive vode od koje se ne žeđa i na novu nadu koja ne razočarava. Marija Propetoga vodila je *ad Spem novam* – k novoj Nadi.

Vrativši se u Zagreb, Gospodin je htio da budem dionik priprema slavlja njezine beatifikacije, tako da još uvijek nosim žive uspomene na pohod sv. Ivana Pavla II. Dubrovniku.

U nekoliko navrata sestre su me pozivale da dođem u Blato, ali je trebalo čekati ovu godinu, da se susretnem s ovim predivnim mjestom i vrelom svetosti koje je provrelo na ovome otoku, najprije u srcu sestre Marije Propetoga, a

zatim i u djelima čudesnoga poziva, oblikovana Kristovim križem i nošenoga diljem svijeta, svjedočanstvom njezine družbe.

VII. Vjerodostojnost mjesta, ljudi, krajolik sve to u sebi čuva najdublji spomen. A ovdje je – kao što smo to vidjeli i večeras, neposredno pred procesiju i misno slavlje (Blatski tanac i viteška igra Kumpanija) – obilje spomena. To je ono što me privuče i ostavi trag.

Čitajući o otoku Korčuli i o Blatu privukao me podatak koji naizgled ne pripada uzvišenim temama svetosti, ali smatram da se i on nalazi u Isusovoj rečenici bogatašu: »Jedno ti nedostaje.« Svi smo povezani sa svojim rodnim krajem. U njemu su tragovi Stvoritelja; u njemu su putovi na kojima smo susretali ljubav i oduševljenje; u njemu su ostali pogledi, dodiri, zagrljaji, oprostaji, nadanja...

Nalazeći se ovdje među vama, pitam se kako je bl. Marija Propetoga promatrala ljude, djecu, domove, polja i pučinu; koji joj jeokus bio drag; koji su mirisi obilježili njezino djetinjstvo i mladost; što je ponijela sa sobom u Južnu Ameriku, u Rim, kao i toliki Korčulani diljem svijeta?

U njezinim je osjećajima zasigurno ostala očeva dobrotu i poštovanje prema majci. Njezino su biće obilježili i kamen i more, rodne masline, vinogradi i boje raslinja; u čežnju su joj bili urezani mirisi smilja, rogača, borova, lavande. Oni se dugo pamte. I, pomalo neobično, obilan miris lipa.

Privukao me detalj da je upravo 1911. godine, kada je umro Marijin otac, zasađen znameniti drvored lipa ovdje u Blatu (Zlinje). Drag mi je taj detalj, jer kroz život i sam nosim miris lipa s kućnoga praga koji sam zavolio od prvih životnih trenutaka. Svatko od nas sa sobom pones nešto što nas vraća na »ono jedno« što nedostaje, što ispunja i vraća na bitno. (Miris li-

pe vidim kao produžetak mirisa Očeve širine i blagosti, milosrđa koje je vidjelo daleko.)

Taj miris lipa može se naći i u blizini provincijalne kuće Kćeri Milosrđa u Mallinovoj ulici u Zagrebu; združuju se tako, povezujući kopno i more, hrvatski sjever i jug, jaki mirisi otoka Korčule i mekoća, blagost mirisa lipa. I svatko tko je morao napustiti domovinu zna kako može boljeti i razdirati, a jednako tako i čuvati nadu, samo jedan miris, zvuk ili riječ.

VIII. Drage sestre Kćeri Milosrđa, vaša prisutnost znak je zaodjenutosti Kristom i Božjom ljubavlju. Vaše ime i djelovanje poziv je svakomu čovjeku da prihvatimo jedno i jedino važno; da ne gajimo tvrdoću srca, nego blagost; da umjesto oholosti živimo poniznost, a umjesto gorčine strpljivu radost. Taj govor ostaje prorečki u svakome vremenu, jer je istinit.

Bogataš pita Isusa: »Što mi je činiti da baštini život vječni?« Da baštini, ne da steknem, jer je svaki život dar, pripada Bogu, i usmjeren je prema vječnosti.

Isus i u ovoj euharistiji govori: »Ovo činite meni na spomen.« Ne upućuje poglavito na ponavljanje obrednih gesta, nego na ono što je on učinio svojim milosrđem, svojom žrtvom, prigibajući se nad ljudsku bijedu.

Valja nam činiti ono što je učinila bl. Marija Propetoga: kršćanskom jednostavnošću govoriti darom i ljudskom blizinom koja otkriva Božju blizinu. Činiti ono što čine njezine Kćeri Milosrđa, dok se brinu za djecu i mlade, dok upućuju ljude na milosrdno lice nebeskoga Oca, dok ostaju znakom da će čovjeku prikovanom uz zemlju uvijek nedostajati nebo.

IX. Nisu rijetki koji danas govore o siromaštvu, ali su rijetki koji pitaju: Što mi je činiti? Puno ih je koji kažu da nam je potrebno više solidarnosti, ali se premalo vidi spremnosti

na žrtvu. Često se susrećemo s riječima i programima za boljitak Hrvatske, ne želeći vidjeti ono jedno što nam nedostaje. Zato je dragocjena hrabra blaženica iz Blata koja produžuje Isusov odgovor i upućuje na križ, na Propetoga, i na vrijednost neba. Tko god je našem narodu nudio radost bez Boga i bogatstvo bez Krista ostavio je za sobom samo tugu.

A sveci uvijek upućuju na nebo, čvrsti poput kamenoga stupovlja (vidljivih na Plokati), kada je u pitanju Istina, i mekani poput lipova drveta (također uzdignutih na Plokati), pružajući hladovinu za korake umornih i zajedništvo radosnih za srca tužnih.

Braćo i sestre, nakon sinoćnje šetnje vašim Blatom, zapisao sam riječi koje vam rado ostavljam:

*Blažena Marijo Propetoga Krista,
k tebi nas je dovela sveta Snaga ista
kojom ti si bila mlada odjevena.*

*Predivna si slika ispod Božjeg kista,
u more umočena, a suza iscijeđena
daje joj da blista ljubavlju i darom.*

*Privlačiš nas žarom nebeske blizine
u mirisu i hladu lipina lista, u siromaštvu,
vrjednijem od sjajnoga zlata,
donoseći pogled ljudskosti, topline.*

*Vodiš nas u vječnost s Korčule, iz Blata
zagovorom svojim bdijući nad nama,
narodom Božjim i zemljom Hrvata.*

Braćo i sestre, ako čeznemo za danom, kad hrvatska će duša sve dodire i susrete, mirise i molitve, sjediniti, pitajmo ponizno: Gospodine, što mi je činiti? Radosna Hrvatska ne živi od sebičnosti. I najviše na zemlji vidi onaj tko promatra nebo; i vrijeme je najviše ispunio onaj tko ga je ispraznio za vječnost. Hvala ti, bl. Marijo Propetoga! Amen.

Ponosu našem

Marijo Propetoga,
ponosu naš i nado
krša i mora.

Usliši molbe
Kristove djece
za vjeru naroda svoga.

Nježna i vjerna,
prosi nam od Isusa
zaštitu moćnu.

Život tvoj zemni
danomice svijetli
u puku tvome.

Ti darove dijeliš
onima koji ih prose
i Boga hvale

Svijetli nam svima,
ponosu i radosti,
što zemlja naša,
blaženu te ima.

Nina Vodopić

Živjela je s Kristom i bila njegova živa slika

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2015.

Liturgijska proslava blagdana bl. Marije Propetoga 9. srpnja odnosi se na njezino rodno Blato, gdje je njezino svetište kao i Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa koju je utemeljila 1920. i 40 joj godina bila vrhovnom predstojnicom. U drugim mjestima i župama Katoličke crkve taj se dan slavi njezin spomendan, a vjernici ga svečanije slave u mjestima gdje djeluju njezine sestre Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici – djeca u skupini Bisera Očeva milosrđa, a odrasli kao Poslanici Milosrđa – kao i blaženičini štovatelji.

Dubrovnik

Vjernici u dubrovačkoj katedrali pripremali su se na slavlje blaženičina spomendana trodnevnom duhovnom pripravom koju je, kao i slavlje spomendana predvodio katedralni župnik dr. sc. don Stanko Lasić. Tijekom tih dana govorio je o blaženičinu rodnom Blatu, društvenim i obiteljskim okolnostima u doba njezina odrastanja i stasanja u utemeljiteljicu izvorno hrvatske redovničke družbe, posebice ističući ono što je oblikovalo njezinu svijest o nužnosti pomaganja potrebitima i želju da to čini vođena Božjim duhom.

Oslikao je vrijeme nakon Prvoga svjetskog rata i državna uređenja i vlasti koje su se tada izmjenjivali, a blaženičino se djelovanje odražava kao svojevrstan odgovor na te poratne okolnosti. Istaknuo je tri vrlo važne činjenice u blaženičinu životu: obiteljske kateheze, pouzdanje u Božju providnost i Božji blagoslov njezina djela.

Govoreći o blaženičinu obiteljskom životu i utjecaju roditelja na nju, potaknuo je i današnje roditelje na molitvu i razgovor o Bogu i vjeri unutar obitelji. Kao važnu značajku blaženičina odnosa s crkvenim vlastima istaknuo je njezinu poslušnost i odanost biskupu. Pomagala je svo-

ju Crkvu već od mladenačke dobi zauzimajući se vrlo djelatno u vođenju vjernih udruga, karitativnom radu i svakom drugom obliku pomoći u župi. Na njezinu primjeru potaknuo je vjernike da se, bez obzira na svoju dob, još više uključe u poslanje Crkve, posebice pružajući pomoć potrebitima.

Zahvalio je Bogu i vjernicima što je u dubrovačkoj katedrali zaživjelo štovanje bl. Marije Propetoga. Tomu pridonose i njezine sestre Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi i biskupiji, a kratko se osvrnuo i na cijelu njihovu družbu i njezino djelovanje u domovini i inozemstvu. Budeći u vjernicima svijest o potrebi slavljenja euharistije, istaknuo je bl. Mariju Propetoga kao onu koja je upravo iz euharistije crpila snagu i nadahnuće za svoje djelovanje, te potaknuo okupljene na nasljedovanje blaženice i u tome.

U trodnevlju se prije mise molila krunica, a poslije spomendanske mise vjernicima su na štovanje bile izložene blaženičine relikvije, gdje su njezini štovatelji mogli moliti za zagovor. Slavlju su svojim skladnim pjevanjem osobito pridonijeli katedralni zborovi pod vodstvom prof. Margit Cetinić.

K. R.

Hamilton

U nedjelju 12. srpnja u organizaciji župnoga ogranka Kolumbovih vitezova čija je zaštitnica bl. Marija Propetoga, već deseti put zaredom, slavljen je misa njezina spomendana u parku župe sv. Križa u Hamiltonu (Ontario, Kanada), a predslavio ju je mladomisnik varaždinske biskupije Nikola Tomašević. Kao i svake godine tako smo i ove godine, pjevajući naše hrvatske marijanske pjesme, do oltara u paviljonu župnog parka

Smithville došli u procesiji u kojoj su blaženičinu sliku, uz hrvatsku, kanadsku i vaticansku zastavu, nosile članice župnoga društva Hrvatske katoličke žene »Katarina Zrinska«. Župni pjevački zbor pod vodstvom Marije Ratajic predvodio je liturgijsko pjevanje s našim hrvatskim pjesmama. Propovjednik je istaknuo veličinu i važnost blaženičina djelovanja u Crkvi i stavio nam je za uzor i nasljedovanje. Ona je primjer svima nama u davanju potrebnima, u žrtvi i odricanju za druge, a posebice u vjernom ispovijedanju vjere.

Svece poput nje trebamo nasljedovati i zajedno s njima slijediti Krista.

Poslije svete mise djeca hrvatske župne škole razgledala su Noinu arku s brojim životinjskim parovima, a ove je godine njihov broj i povećan. Za ugodno prijateljsko druženje nakon euharistijskoga slavlja pobrinuli su se Kolumbovi vitezovi.

Stipe Ćurić

Novska

U našoj župi sv. Luke u Novskoj svakog desetog u mjesecu slavimo misu na spomen bl. Marije Propetoga, a u srpnju je to o njezinu spomendanu posebno svečano. Od lipnja ove godine na pokrajnom oltaru trajno su izložene njezine relikvije. Na proslavu spomendana pripremali smo se trodnevnicom koju su sa sestrama Kćerima Milosrđa predvodili njihovi suradnici iz skupina Biseri Očeva milosrđa i Poslanika Milosrđa. Molili smo kronicu s blaženičnim razmatranjima, njezine *Hvale i zazive vječnom Ocu*, pjevali pjesme o njoj, a prikazano je i slikovno djelo o Očevu milosrđu.

Predslavitelj euharistijskoga slavlja u trodnevnicu i na spomendan bio karmelićanin iz Remeta o. Zlatko Pletikosić, OCD. U svojim je propovijedima vrlo jednostavno i pristupačno govorio o blaženičinu životu, prispodobljujući ga u svakodnevnim situacijama i povezujući s biblijskim tekstovima. Istaknuo je da je njezin život prava i vrlo uspješna avantura s Bogom u kojoj se ona, poput starozavjetnog oca Jakova, cijeli život hrvala s Bogom, trajno noseći obilježje iz te borbe koja ju je uzdigla na čast oltara. I naš vjernički život nije ništa manja avantura s Bogom, samo ako se u nju upustimo.

Uz o. Zlatka svečano su euharistijsko slavlje spomendana suslavili župnik iz Lipovljana

Josip Bogović, domaći sin Dragoslav Kozić te naš župnik Milan Vidaković i župni vikar Žarko Turuk. Biseri Očeva milosrđa su nakon pričešti vrlo dojmljivo izveli recital »I neka budu Kćeri Milosrđa«.

Po već dobro ustaljenom običaju euharistijsko smo zajedništvo nastavili u samostanskom dvorištu uz stol s onim što su s puno ljubavi i umijeća pripremile sestre Kćeri Milosrđa sa svojim župnim suradnicima. Radovali smo se i lijepu vremenu koje je naše druženje na otvorenom učinilo još ugodnijim. Zahvalni svima koji su na bilo koji način sudjelovali u proslavi blaženičina spomendana, trinaestoga od njezina proglašenja blaženom, 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, kad je za njezin liturgijski spomen uzet dan njezine smrti, 9. srpnja 1966., »dan rođenja za nebo«, pa je ovo njezin 49. nebeski rođendan.

s. M. Anamarija Vuković

Osijek

Spomendan bl. Marije Propetoga svečano je proslavljen svetom misom u župi sv. Obitelji, Jug II, u Osijeku kojoj pripadaju dječji vrtić »Marija Petković« i samostan sestara Kćeri Milosrđa. Na proslavu spomendana bili su srdačno pozvani roditelji i rodbina sve prijašnje i sadašnje vrtićke djece, kao i svi prijatelji sestara Kćeri Milosrđa i štovatelji njihove Majke utemeljiteljice. Željeli smo što svečanije proslaviti našu zaštitnicu.

Za proslavu smo se pripremali trodnevnicom koju je prva dva dana vodio naš župni vikar fra Davor Filko, a treći dan trodnevnice i spomendan naš župnik fra Dragutin Bedeničić. Obojica su u svojim propovijedima nastojali opisati blaženičin život i njezino djelovanje u redovništvu i prije njega, da bismo uvidjeli snagu vjerničkoga predanju Bogu i veličinu djela koje izvire iz tog predanja. Svoju su propovijed posebice prilagodili najmlađima, da i oni mogu doživjeti blaženicu i Božju riječ koju je slušala, upijala i iz nje živjela. Upravo su djeca višestruko sudjelovala u misnom slavlju. Sama su kratko opisala blaženičin život, otpjevali su nekoliko pjesama i psalam, a izrekli su i molitvu vjernika. Bilo je zadivljujuće koliko su tekstova

naučili naizust, i kako su uživiljeno, iz svega glasa, slavili Gospodina. U tom su im se pridružili i roditelji, kao i ostali vjernici. Dječicu su nagradili i velikim pljeskom, a ona su bila vidno razdragana, sva jednaka, u bijelim majicama s blaženičnim likom.

Na kraju mise župnik nas je pozvao da još jednom zajedno otpjevamo završni stih »da mi je biti makar malo bolji i živjeti po Božjoj volji« iz pjesme »Da mi je biti sunce«, a potom je odraslima, posebice roditeljima, poručio da se što je moguće više trude živjeti u skladu s tim riječima.

Za svu tu ljepotu slavlja spomendana bl. Marije Propetoga srdačno se zahvalila s. Vlatka i sve pozvala na nastavak zajedništva ispred crkve uz slatke zalogaje koje su sestre pripremila s marljivim i darežljivim župljanima.

Tri je dana bila i prodajna izložba rukotvorina koje su izradila djeca uz pomoć s. Danice i s. Vilme, a s. Petra se neumornom upornošću i franjevačkom jednostavnošću trudila da se što više proda od magneta, srca i zastavica s blaženičnim likom i poticajnim citatima iz njezinih tekstova. Sav utržak ide u Zakladu »Blažena Marija Petković« koja se skrbi za siromašniju djecu i školarce.

Zahvalni smo s. Renati koja je i ovaj put u brojim probama uspjela uvježbati djecu za tako živopisno sudjelovanje u slavlju na koje se okupilo puno župljana i štovatelja bl. Marije Propetoga. Bio je to doista predivan dan koji su nam darovali naša djeca i sestre, s tetama iz vrtića. Neka nas sve prati želja da budemo »makar malo bolji« i da »živimo po Božjoj volji«, a vjerujemo da će nam u njezinu ostvarenju biti blizu i naša blaženica koje se i inače spominjemo u našoj crkvi svakog devetog u mjesecu kad redovito molimo njezine »Hvale i zazive vječnom Ocu«.

Ivan Župan

Pula

U pulskoj župi sv. Josipa svečanim je euharistijskim slavljem proslavljen spomendan suzaštitnice župe bl. Marije Propetoga. U zajedništvu sa župnikom Ivanom Prodanom misu je predslavio fra Željko Klarić iz pulskoga samostana sv. Ivana Krstitelja. Za ovu su prigodu došli i vjernici iz drugih pulskih župa, a posebnu su živost slavlju dala djeca iz vrtića »Marija Petković«, koji u župi Krista Spasitelja na Velom Vrhu vode sestre Kćeri Milosrđa.

Propovjednik je, spominjući mladića koji je Isusa pitao što mu je činiti da baštini život vječni, rekao da naši sveci i blaženici, pa tako i bl. Marija Propetoga, svojim životom zorno daju odgovor na to pitanje. Stoga ih ima smisla nasljedovati, a vjerujemo da nas oni u tom bodre i podupiru. Našu blaženicu ne možemo nasljedovati utemeljivanjem redovničke družbe, ali je itekako možemo nasljedovati u dobrom sagledavanju svijeta oko sebe i razabiranju onoga što je važno od onoga što je nevažno za istinsko življenje u zajedništvu s Bogom i ljudima oko sebe. Blaženica je bila vrhunska odgovateljica i

znala je jako dobro organizirati život svoje redovničke zajednice, tako da su i s malo sredstva mogli činiti velika djela, pomagati mnogim siromasima, posebice djeci i starcima, bolesnima i napuštenima. Od nje možemo i danas puno toga naučiti. Svi bismo je trebali uzeti za svoj uzor, posebice očevi i majki u svojoj zahtjevnoj i odgovornoj ulozi odgajatelja i skrbnika. Dobro organiziran i smislen obiteljski život je ono o čemu ovisi budućnost svakog djeteta, a onda i cijelog društva.

Blaženica se ostvarila kao redovnica u karizmi milosrđa, dajući svoj život Bogu da njime upravlja i da je vodi na putove na kojima je želi imati. Upravo se nalazimo u Godini posvećenog života, koja je započela 30. studenoga 2014. i traje do 2. veljače 2016., a papa Franjo je najavio proslavu Jubileja milosrđa koji će se slaviti od 8. prosinca 2015., do 20. studenoga 2016. Crkva je proglašavanjem tih dviju godina posvećenih upravo tim temama istaknula ono što je blaženica živjela – redovništvo u izvorno hrvatskoj franjevačkoj zajednici i karizmu milosrđa u Družbi Kćeri Milosrđa.

Na završetku misnoga slavlja djeca su izvela recital, a svečanost je zaključena čašćenjem blaženičinih relikvija koje se trajno čuvaju u župnoj crkvi.

U ime sestara zahvalila se s. Antonija koja sa s. Editom i dvjema odgojiteljicama vodi jaslice i vrtić »Marija Petković«. U župi sv. Josipa slavi se blaženičin spomendan iz zahvalnosti što su sestre Družbe Kćeri Milosrđa pri svom dolasku u Istru 1947. godine najprije živjele i djelovale upravo u ovoj župi. Zbog te je prvotne povezanosti blaženica proglašena i suzaštitnicom župe i 2004. godine, prigodom posvete nove župne crkve sv. Josipa, uz moći sv. Maura i sv. Eleuterija, u podnožje oltara položene su i moći bl. Marije Propetoga.

Gordana Krizman

Stablina

U crkvi Gospe Fatimske u Stablini proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga za koji su se župljani pripremali trodnevnicom koju je vodio župnik fra Paviša Norac-Kevo, uz suradnju sestara Kćeri Milosrđa koje već 40 godina djeluju u našoj župi. S nama su sad s. Srebrenka, s. Miranda, s. Helena i s. Danka koje nas neprestano svojom prisutnošću, svojim djelovanjem i životom podsjećaju na svoju utemeljiteljicu, bl. Mariju Propetoga koja se uvijek, poput mladića iz Evanđelja, pitala: »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« Osvojena Božjom ljubavi i njemu zauvijek posvećena, živjela je karizmu milosrđa prema siromasima i svima potrebitima, brinući se za njim u tjelesnim i duhovnim potrebama.

U tišini crkve njezin duh, i danas živo prisutan kao nekad dok je hodila zemljom, kao da nam govori da se ne bojimo, da idemo za Kristom, da ga svjedočimo i nosimo drugima, da tješimo tužne i pomažemo siromahe i uboge. Kao da nam kaže: »Da biste to mogli činiti, pogledajte Krista na križu. On je taj koji će vas nositi i voditi da činite dobro, da u svakom čovjeku gledate Krista i da ga ljubite njegovom ljubavlju.« Blaženica nas neprestano poučava da tražimo Božju blizinu, posebice onu koju nalazimo u hostiji u kojoj je živi Bog. Tu počinju intimni razgovori s nebeskim Ocem koji nas ljubi onakve kakvi jesmo, prati nas i vodi kroz život. Bez njega smo nitko i ništa, a s njim možemo sve. Obdareni Božjom ljubavi možemo zagrliti cijeli svijet i ljubiti svakog čovjeka, uljepšati mu život i pokazivati da uvijek ima svjetlo na kraju tunela. Ona nam je i ovdje trajni uzor. Isus Krist nas nikad ne ostavlja, pa ni u najvećim životnim iskušenjima. On je uvijek uz nas, ali ga istinski dotičemo samo čvrstom vjerom. Upravo onako kako je to činila naša blaženica. I ona je uvijek iznova uzimala svoj križ i išla naprijed, jer se samo tako može slijediti Krista.

U crkvi je sva tri dana bilo živo, a posebice je svečano bilo na spomendan. Došli su stariji, mlađi i djeca. Uz misno slavlje naše sestre su predvodile molitvu klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom. U Isusovoj prisutnosti bl. Marija Propetoga kao da se obratila svakoj majci, ženi, supruzi, svakoj Bogu posvećenoj osobi... Kao da svima govori: »Bog od tebe traži da ispuniš svoju zadaću. Potrebna ti je velika umnost od Boga kojom ćeš postati osoba osjetljiva za čovjeka u svakoj prigodi.« Da bi svatko od nas ispunio svoj poziv, na svaku osobu moramo gledati očima srca i prilaziti mu majčinskom ljubavlju.

S velikom vjerom u Boga i u moćni zagovor bl. Marije Propetoga vjernicu su na kraju slavlja častili njezine relikvije. Kao njezini štovatelji želi-

mo i molimo da po njezinu zagovoru svako ljudsko srce nađe utjehu i svoj životni put. Zahvalno i s dubokom vjerom u uslišanje na kraju slavlja crkvom se orila pjesma blaženičinih štovatelja:

*Biseru iz maloga Blata,
nado roda Hrvatskoga,
kod Krista nas zagovaraj,
Marijo Propetoga.*

*Mira Tomas,
članica Poslanika Milosrđa*

Subotica

Subotička župi sv. Roka svečano je proslavila spomendan svoje suzaštitnice bl. Marije Propetoga, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa koja djeluju u župi i nebeske zaštitnice dvaju vrtića s područja župe koji nose njezino ime.

Prije svete mise djeca i mladi su izveli program posvećen blaženici koji su priredili sa s. Silvanom, vjeroučiteljicom Vesnom, odgojiteljicom Marinom i Darkom iz VIS-a »Proroci«.

Svetu misu je predvodio mr. sc. Dragan Muharem, urednik *Zvonika* u zajedništvu sa župnikom mons. Andrijom Anišićem, mons. Belom Stantićem i mladomisnikom fra Ottom Baranyjem, a vjernicima je za ispovijed bio na raspolaganju mons. Marko Forgić. Propovjednik je iz bogate riznice blaženičinih krjeposti posebice osvijetlio njezinu vjeru u Božju providnost. Svoju je družbu gradila na Božjoj providnosti, a ne na svom ugledu ili materijalnom blagostanju. I svoj osobni rast u svetosti gradila je na Božjoj providnosti. Vjera u Providnost, koja se čudesno brine za »ptice nebeske i ljljane poljske«, vjernicima je potrebna uvijek, a posebice kad su u nesigurnostima i prijetnjama kakvima su izloženi suvremeni vjernici. Naša nam je blaženica u tomu primjer i potpora.

Na misi su bili Neven Marčić, novi generalni konzul Republike Hrvatske u Subotici, i

Dajana Šimić u ime Dječje ustanove »Naša radost«, u okviru koje djeluju i dva vrtića »Marija Petković«.

Poslije mise vjernicima su na čašćenje bile izložene relikvije bl. Marije Propetoga koje se čuvaju u crkvi, u njoj posvećenoj kapelici. Euharistijsko zajedništvo nastavilo se u dvorištu vrtića »Marija Petković« na domjenku koji su pripremile sestre i odgojiteljice.

Tijekom devetnice koja je prethodila blagdanu i na spomendanskoj misi pjevao je župni zbor pod ravnanjem s. Silvane, uz orguljsku pratnju mr. sc. Ervina Čelikovića.

U Subotici i na salašima u okolici, a napose u župi i crkvi sv. Roka još uvijek je vidljiv oti-sak blaženičinih stopa, prožet miomirisom njezine svetosti. Bački Hrvati zahvalni su bl. Mariji Propetoga i Družbi Kćeri Milosrđa za sve što su učinili za njih u prošlosti i što nastavlja-ju činiti.

mons. Andrija Anišić

Valpovo

U župnoj crkvi Bezgrešnoga začeca Blažene Djevice Marije u Valpovu trodnevnicu i euharistiju spomendana predvodio je župnik Zvonko Mrak u zajedništvu sa župnim vikarom Davorom Tomićem. Svakog jutra nakon molitve krunice i litanija u čast blaženice molili smo i molitvu za njezin zagovor. Misnik je kraćim razmišljanjima o blaženici uvodio prisutne u njezin spomen, a nakon mise spomendana imali smo prigodu častiti njezine moći. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor sv. Cecilije.

Sestre Kćeri Milosrđa su na spomendan, uz pomoć i suradnju dragih župljana koji uvijek rado pomažu, upriličile domjenak za sudionike slavlja.

Neka nas blaženica prati svojim zagovorom, da ohrabreni u vjeri ustrajemo na putu dobra.

s. M. Danijela Škoro

Zagreb, župa sv. Josipa

U župi sv. Josipa u Zagrebu na spomendan naše blaženice pripravljali smo se trodnevnicom koju je organizirao naš župnik Damir Ocvirk. Posebno nas je obradovalo sudjelovanje desetak sestara Družbe Kćeri Milosrđa iz

njihova samostana u Šestinama i iz provincijalnoga sjedišta u Mallinovoj, posebice sad kad više nemaju stalni boravak u našoj župi. Svakodnevno smo prije mise molili krunicu s blaženinim razmatranjima, a pjesmom nas je podržao i Zbor gospođa.

Prvog dana trodnevnicе misu je predslavio naš kapelan Ivan Vučak koji nas je podsjetio na to da ćemo uskoro slaviti pedesetu godišnjicu dolaska Kćeri Milosrđa u našu župu. Pitanjima

o tome kako provodimo svoj život, vjerujemo li u uskrsnuće i hoće li iza nas ostati molitve i djela poput blaženičinih, kojima je uistinu slavlila Božju ljubav i milosrđe, poticao nas je na razmišljanje.

Drugog dana trodnevnice svetu je misu predslavio mladomisnik Goran Bužak i podsjetio nas na to da smo poput naše blaženice dužni nasljedovati Isusa u brizi za potrebite, i to bez straha od neuspjeha, jer nas uvijek prati njezin zagovor.

Trećega dana trodnevnice misu je predslavio Robert Kupčak koji je na primjerima Josipa iz Egipta i naše blaženice pokazao da svaku životnu situaciju trebamo prihvaćati kao Božju volju. Poteškoće i kušnje mogu nas obeshrabriti, ali se uvijek pokaže da ih Bog izvodi na dobro, samo ako surađujemo s njim. Blaženica je to itekako dobro znala. Uvijek je surađivala s Božjom providnošću i dala se njome voditi.

Misu spomendana predslavio je mladomisnik Martin Krizmanić, naš nekadašnji đakon. Nadahnut rečenicom »Besplatno primiste, besplatno dajte« podsjetio nas je na to da je dužnost svakog kršćanina propovijedati evanđelje koje se očituje u liječenju bolesnih, uskrsivanju mrtvih, izgonjenju zloduha. Našu je blaženicu osobito nadahnjivala evanđeoska slika o rasipnom sinu u kojoj se otac pokazuje još »rasipnijim« u svome milosrđu. Upravo je u tome blaženica nasljedovala nebeskog Oca.

Nakon mise dobili smo i mladomisnički blagoslov, a potom smo uz pjesme našoj blaženici častili njezine relikvije, zahvaljujući joj od srca za sve milosti koje nam je izmolila u Gospodina. Zahvalni smo joj i za našu skupinu Poslanika Milosrđa i što kao suradnici Kćeri Milosrđa na različite načine bivamo dionikom njihove karizme milosrđa.

*Dubravka Zavrtnik,
članica Poslanika Milosrđa*

Zagreb, župa sv. Petra

U župnoj crkvi sv. Petra u Zagrebu euharistijsko slavlje blaženičina spomendana u zajedništvu sa župnikom Josipom Golubićem predslavio je fra Ratko Radišić, OFM, vicepostulator kauze sluga Božjega fra Alekse Benigara. Misi je prethodila krunica s mislima bl. Marije Propetoga. U svoj je sadržajnoj propovijedi posebice istaknuo potrebu obnavljanja redovništva i snagu duhovnoga majčinstva bl. Marije Propetoga i njezinih sestara.

»Papa Franjo i njegov prethodnik Benedikt XVI. uzeli su imena osnivača velikih redovničkih zajednica i velikih obnovitelja Crkve ističući tako potrebu snažnoga i vjerodostojnoga redovništva. Prisutnost svetih redovnika znak je zrelosti i životnosti Crkve. Posvećeni život je život posvećen javnim prihvaćanjem evanđeoskih savjeta poslušnosti, siromaštva i čistoće. Proglašavajući svece i blaženike, Crkva odabire one čiji će primjer najviše pomoći vjernicima da usklade svoj život s Božjom voljom, sa zahtjevima Božje milosrdne ljubavi. Među hrvatskim svecima i blaženicima nalazimo više redovnica i redovnika: sv. Nikola Tavelić, sv. Leopold Mandić, sv. Marko Križevčanin, bl. Augustin Kažotić, bl. Jakov Zadranin, bl. Marija Propetoga, blažene Drinske mučenice, bl. Ozana Kotorska i dr.

Bl. Marija Propetoga smatrala je sebe i svoje sestre duhovnim majkama. Tako ona piše da poglavarice sestara i odgojiteljice djece »moraju biti tim odabranim službenicama i djeci *majke* – a osobito *duhovne majke*, da ih duhovno odgajaju, čuvaju i privedu Kristu«.

Krista je naša blaženica promatrala kao svoj uzor, i njega je nastojala slijediti što vjerni-

je može. Napisala je: »Krist je naš uzor, naše svjetlo, mi smo samo slabi ljudi koji trebamo slijediti Krista.« Što više promatramo svoj uzor to ćemo mu se više suobličiti. Što više promatramo i nasljedujemo Krista to će više njegovo svjetlo odsijevati na našem licu, svjetlo koje je tako potrebno ovom svijetu.

Mnogi vjernici nisu svjesni toga da svojim primjerom utječu na druge. Marija Propetoga upućuje svoje sestre da paze na svoje ponašanje, i to ne samo radi sebe i svojega dobra, nego i radi primjera koji će ostaviti drugima. One će im trebati biti uzor i svjetlo u duhovnom životu, u poniznosti, stro-

gosti i svetoj čistoći, u redovničkom svetom siromaštvu, svetoj poslušnosti, pobožnosti i ljubavi Božjoj. Isusove riječi: »Učite se od mene jer sam blaga i ponizna srca!« one trebaju moći primijeniti na sebe.

Naša je blaženica jako isticala samoodgoj. Zahtijevala je od sestara da se duhovno strogo odgajaju, da napreduju u savršenstvu. Do snažne ljubavi prema Bogu dolazi se svetom sabranošću, razmatranjem i molitvom. Osim propisanih zajedničkih duhovnih vježbi i molitava tijekom dana, svaka sestra treba dnevno provesti jedan sat u molitvi i razmatranju. Ništa, nikakav posao ili služba, nije važnije od toga da sestre nađu vremena da se nesmetano posvete Bogu, da ga nastoje jače uzljubiti i sjediniti se s njime u duhu. Upravo je zato nastojala tako oblikovati svoju zajednicu da sestre budu duhovno bogate, da imaju u sebi oganj ljubavi, da znaju pravi put – a jedini je pravi put Isus Krist. To je prava njezina karizma i njezine zajednice, a briga za siromašnu djecu i drugi evangelizacijski oblici samo su izražaji te karizme.

Moć duhovnoga blaga koje je naša blaženica nosila u sebi očitovala se ponekad i na čudesan način. Tako svjedoči da su neke teško bolesne osobe u njezinoj blizini primile od Boga tjelesno zdravlje. Primjerice, sin njezina brata koji je 1921. već u drugoj godini života umirao, čudesno je ozdravio nakon što su joj ga donijeli u samostan gdje je proboravio tri mjeseca i posve se oporavio. Više je primjera čudesne pomoći koju ona pruža, osobito sada poslije svoje smrti, pa neka nam to bude poticaj da se njoj utječemo u svim životnim potrebama.»

Nakon popričesne molitve djeca dječjeg vrta »Marija Petković«, koji vode Kćeri Milosrđa

u Zagrebu, recitacijama su predstavili svoj doživljaj blaženice. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor iz Šestina gdje sestre Kćeri Milosrđa imaju svoj samostan. Vjernici su nakon mise imali prigodu častiti blaženičine relikvije, a zajedništvo euharistijskoga stola nastavilo se oko stola u župnoj dvorani.

U svojoj autobiografiji ističe svoga oca kao pravedna čovjeka, prožeta ljubavlju za Boga i čovjeka, osobito u djelima milosrđa prema svojim radnicima i siromasima na otoku Korčuli. Odlikovao se i velikom pobožnošću koja ga je duhovno jačala za ustrajnost u svim krepostima. I svoju majku blaženica opisuje kao pobožnu ženu koja je živjela u strahu Božjem. Plemenit život roditelja donio je plod u njihovoj djeci. Danas kada svijet svom snagom udara na obitelj kao temelj društva, trebamo se ugledati na roditelje bl. Marije Propetoga jer samo život koji je ukorijenjen u Bogu može dati budućnost i život dostojan čovjeka. Potrebni su nam suradnici koji će biti vjerni svojoj bračnoj ljubavi, koje će povezanost s Bogom jače povezivati u međusobno jedinstvo i zajedništvo.

Nova uprava Družbe Kćeri Milosrđa

Od 15. srpnja do 15. kolovoza 2015. godine u Kući duhovnih vježbi otaca pasionista u Rimu održan je XV. vrhovni kapitul Družbe Kćeri Milosrđa s temom: »Želim da moja družba bude gnijezdo Božje ljubavi«. Sudjelovalo je 26 sestara iz argentinske, čileansko-peruanske, hrvatske, paragvajske i talijanske provincija. Radnom dijelu kapitula prethodila je trodnevna duhovna priprava vježbom *lectio divina* koju je predvodio don Mario Torcivia, svećenik iz Palerma. Rad kapitula započeo je 19. srpnja euharistijskim slavljem u čast Duha Svetoga koje je predvodio don Franco Poli, svećenik iz Albana, a kapitul je otvorila i predsjedala mu M. Emila Barbarić, vrhovna predstojnica, sve do 6. kolovoza kad je izabrana nova vrhovna predstojnica s. M. Cristine Maria Josefa Orsillo. Vrhovno vijeće Družbe izabrano je sutradan, a čine ga s. M. Graciela Ojeda iz argentinske, s. M. Vianeya Kustura i s. M. Mirjam Gadža iz hrvatske i s. M. Salvadora Mercado iz paragvajske provincije.

Nova vrhovna predstojnica s. Cristina rođena je 5. studenoga 1953. godine u Buenos Airesu u Argentini. U našu je družbu ušla 30. siječnja 1975. godine u Cortínezu. Prve je redov-

ničke zavjete položila 2. veljače 1978. u Cortinezu, a doživotne je položila na isti dan pet godina poslije Caserosu.

Prije ulaska u Družbu Kćeri Milosrđa završila je učiteljsku školu za predškolsku i osnovnoškolsku djece, a potom i za vjeroučiteljicu. Radila je u nekoliko naših škola i župa. Ulaškom u Družbu završila je studij religijskih znanosti u Buenos Airesu. Jednogodišnji tečaj za duhovna zvanja pohađala je 1987. godine na Papinskom učilištu Salesiana u Rimu.

Radila je kao knjižničarka, učiteljica i vjeroučiteljica te zamjenica ravnateljice i ravnateljica u osnovnoj školi »Krista Kralja« u Caserosu. Bila je učiteljica kandidatica, postulantica i novakinja te mjesna predstojnica, zamjenica provincijalne predstojnice i provincijalna predstojnica u tri mandata. U službi vrhovne predstojnice Družbe sedma je nasljednica bl. Marije Prope-toga.

Posebno se isticala kao promicateljica kauze Majke utemeljiteljice u Buenos Airesu i u školi u kojoj je radila. U prosincu 2013. sa svojim sestrama i suradnicama laicima podigla je duhovni centar »Bl. Marija Petković« i spomen muzej

u kući u kojoj je Majka utemeljiteljica živjela za svoga boravka u Argentini od 1940. do 1952. godine.

Kapitul je završen 14. kolovoza, a sutradan, na svetkovinu Velike Gospe, sestre kapitularkes su hodočastile u marijansko svetište u Loretu.

Dok zahvaljujemo prethodnoj vrhovnoj upravi na odanom služenju Družbi u prothodnom šestogodištu, čestitamo novoj vrhovnoj upravi i molimo da u suradnji s Duhom Svetim svojim zauzetim radom uvedu Družbu u drugo stoljeće postojanja, vjerni karizmi milosrđa u duhu naše blažene Majke utemeljiteljice.

Duhovna obnova za djevojke

Prižba, 16. – 23. srpnja 2015.

U sestraskoj kući za odmor na Prižbi, nedaleko od Blata na Korčuli, tri kandidatice Družbe Kćeri Milosrđa iz Konga i jedna iz Bosne i Hercegovine, s 13 djevojaka iz Hrvatske, Srbije i Kanade sudjelovale su u duhovnoj obnovi koju su vodili don Marinko Šljivić, svećenik dubrovačke biskupije i s. M. Juliana Beretić iz Družbe Kćeri Milosrđa.

Iako iz tako različitih krajeva, s više kontinenata, Bog nas je okupio oko zajedničkog cilja, u traženju našega životnoga puta. U ovih tjedan, dana uz pomoć naših voditelja, razmišljali smo o biblijskim slikama pustinje i samoće, pokušavajući iz njih u razgovoru, meditaciji i molitvi otkrivati značenja i poticaje za vlastiti život. Susretali smo se s vlastitim strahovima i neizvjesnostima s obzirom na odabir našega životnoga puta, ali smo dobili i mnoga ohrabrenja, posebice iz života bl. Marije Propetoga. Upoznavale smo različite oblike molitve, pa tako i službene molitve Crkve koju redovnici i svećenici redovito mole kao časoslov – višekratne molitve tijekom dana. Osobit su doživljaj bila svagdanja slavlja svete mise i zajedničko moljenje krunice, a u molitvi klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom svatko je na svoj način zahvalio Bogu za

duboko iskustvo njegove blizini tijekom ovih dana u zajedništvu s njim i jednih s drugima.

Zaista smo zahvalne Gospodinu za ovo duhovno iskustvo i za doživljeno zajedništvo kojeg ćemo se uvijek rado sjećati. Uvjerene smo da će nam ovo vrijeme provedeno s Gospodinom u molitvi i radosti zajedništva biti neizmjereno ohrabrenje za naš duhovni rast, da nastavimo životni hod s više pouzdanja u Boga i njegovo vodstvo.

Mirna Habijanović i kand. Julijana Vujica

*s. M. Srebrenka Paleka,
članica povjerenstva za promicanje
štovanja bl. Marije Propetoga
i mjesna predstojnica*

»Ti sve možeš, ja ništa!«

Na poziv župnika fra Frane Lace krajem lipnja smo pohodili njegovu župu Svih svetih u Zmijavcima. Ovo je već drugi put da kao sestre Kćeri Milosrđa imamo prigodu župljanima govoriti o našoj blaženici, a ponovni poziv ne čudi jer je fra Frano veliki štovatelj bl. Marije Propetoga što je pokazao već za svoga šestogodišnjega boravka u Stablini gdje u župnom pastoralu pomažu njezine duhovne kćeri. Već tada smo svečano slavili spomendan naše blaženice i redovito svake godine hodočastili u njezino svetište u Blatu. Sa s. M. Dankom Pejić i našom suradnicom Lucom Krstičević iz Poslanika Milosrđa doživjela sam veliku radost kad nam je

župnik uz druge detalje u crkvi pokazao i ulazna brončana vrata s reljefom nebeskoga kraljevstva koje prikazuje svece i blaženike, posebice one povezane s našim narodom, pa se tako uz sv. Klaru našla naša bl. Marija Propetoga. Reljef uz to donosi i scene iz života ljudi zmijavačkog kraja.

Župnik nas je na početku mise predstavio župnoj zajednici, koja je na naš dolazak već bila pripravljena blaženičinom slikom uz oltar i na njemu izloženim njezinim relikvijarom. Na kraju misnoga slavlja govorila sam o našoj blaženici, nastojeći posebice istaknuti njezinu čvrstu vjeru i pouzdanje u Boga. To je bila pokretačka snaga u njezi-

nu djelovanju. Borila se s raznim nedaćama, ali nikad nije dopustila da se poljulja njezino pouzdanje u Boga. Uvijek mu je ponavljala: »Ti sve možeš, ja ništa!« Puno je puta sestrama posvjedočila: »Znam što znači živjeti o goloj vjeri i pravom pouzdanju.« Marija Propetoga je svoju vjeru i pouzdanje posvjedočila milosrdnom ljubavlju i požrtvovnim radom za bližnjega u potrebi. Ona se u Boga pouzdaje u svemu i sve promatra kao djelo Providnosti, kao očinsku brigu i ljubav kojom Bog pristupa svojoj djeći. Dao dobri Bog da i zrno naše vjere iz dana

u dan raste i donese dostojne plodove, jer vjera bez dobrih djela je mrtva.

Predstavljajući Zakladu »Bl. Marija Petković« istaknula sam da je naš život vrijedan i dragocjen upravo po onome što možemo učiniti jedni za druge. A naša se zaklada trsi prikupiti što više sredstava kako bi mogla pomoći brojnim školarcima i studentima iz siromašnih obitelji koji nam se obraćaju u svojoj nevolji.

Naš euharistijski susret završio je štovanjem moći bl. Marije Propetoga čemu vjernici rado pristupaju, moleći blaženicu za zagovor u svojim potrebama. Zajedništvo se nastavilo i uz svečani ručak. Zahvalne smo župniku fra Frani i njegovim župljanima na gostoprimstvu i otvorenosti za štovanja naše blaženice, a ona neka sve nas zagovara u Oca ljubavi i milosrđa.

Blaženice naše, hvala ti...

Već dugo želim zahvaliti našoj dragoj utemeljiteljici, bl. Mariji Propetog na uslišanjima. Mnogo je puta zazivam, ponekad i za malene, ali meni važne, potrebe i svaki put me usliša. A onda sam dobila vijest od svoje obitelji da je zaručnik moje nećakinje teško obolio i da je već više od tri tjedna u komi. Naša je obitelj i cijela župa molila za njegovo ozdravljenje. Žarko sam vapila našoj blaženici: »Majko, toliko si me puta uslišila, ali te posebice molim sada za našeg Ivicu da ozdravi. Želim svima objaviti uslišanje, da se Bog proslavi u tvome zagovoru.« Prva vijest nakon toga bila je da se naš Ivica probudio i da se polako oporavlja. Dan za danom bivao je sve bolje. Bila sam neizmjereno sretna i zahvalna Bogu i bl. Mariji Propetoga za ozdravljenje. Molim smo i za ozdravljenje jedne sestre u našoj redovničkoj zajednici i vapili bl. Mariji Propetoga za zagovor. Vjerujemo da je naša sestra ozdravila po njezinu zagovoru.

Uistinu, doživljam našu blaženicu svojom i našom zagovornicom i zaštitnicom. Radosno zahvaljujem za sve milosti koje nam posređuje, da svi koji trebaju pomoć u njoj nađu svoju zagovornicu. Neka nas prati svojim zagovorom u nebeskog Oca u svim našim potrebama.

s. M. Bosiljka Halužan

Nakon dužeg vremena šaljem svoje svjedočanstvo na slavu naše drage zaštitnice. Majka sam triju zdravih i dobrih kćeri od 23, 37 i 42 godine. Najstarija je završila medicinski fakultet, potom se udala i Gospodin ju je blagoslovio četirima zdravim djevojčicama. Odmah po stupanju u brak radila je u farmaceutskim kućama, na zamjenama po ambulantama, ali nikako trajno u struci. Na svim natjecanjima za dobivanje specijalizacije bila je odbijena. Godine su prolazile, rađala su se djeca i nekako smo svi već prihvaćali da se i neće zaposliti u struci. Ali mene je nakon mnogo godina počelo upravo »mučiti« to stanje i bilo mi je jako žao kćeri.

Tad se dogodilo da sam za jednog posjeta prijateljici u Vela Luci dospjela i na svetu misu u Blato. Poslije mise otišli smo do groba na kojem su mnogi ostavili slike onih za koje su molili. Imala sam uz se fotografiju svoje kćeri s obitelji, bez njezine četvrte kćeri. Zamolila sam blaženicu da pripomogne mojoj kćeri da se zaposli u struci i dobije specijalizaciju, ako je to u Božjoj volji i za njezino dobro, jer tada joj je bilo 40 godina i već je nekako bilo »isteklo« vrijeme za dobivanje specijalizacije.

Nedugo potom bila sam na duhovnoj obnovi u Kući susreta Tabor u Samoboru i u sobi koja mi je bila dodijeljena našla sam sliku bl. Marije Propetoga. Doživjela sam to kao znak ohrabrenja za ustrajnost u vjeri i molitvi.

Nastavila sam svakodnevno moliti na tu nakanu. Kći je sljedeće godine u lipnju dobila specijalizaciju. Možda je zgodno spomenuti da mi je kći rođena 5. lipnja, dan uoči proglašenja blaženom Marije Propetoga, a svojoj najmlađoj kćeri je dala ime Marija. Kći od tada radi u bolnici, a ja čuvam djecu.

Hvala i slava Gospodinu, hvala našoj blaženici.

Zahvalna majka

Hvala ti, blaženice, zagovaraj nas...

Hvala ti blaženice, tko ima vjeru ima sve.

F. V.

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti. Pomozi našem djetetu da ozdravi i čuvaj svakoga.

N. i J.

Blaženice naša, hvala ti za završen fakultet naše kćeri. Cijeli njezin studij molila sam te za nju i ti si uslišala moje molitve. I dalje ti se s punim povjerenjem utječem u zagovor. Osvjedočila sam se u tvoju svetost. Zahvaljujem ti na svim uslišanim molitvama. Uvijek zahvalna u Kristu,

I. Š.

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti na svem učinjenom i izmoljenom. Pomozi mojoj dragoj T. da pronađe pravi put iz sadašnje situacije i svih problema u svojoj obitelji. Daj im mir i zaštiti ih od svakoga zla. Pomozi joj da izabele pravi put.

zahvalna teta

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti za sva dobra djela koja si činila za svog života i nakon njega! Zahvalni smo Ocu svemogućemu da smo mogli ovdje doći i moliti u tvom svetištu.

Bože, čuvaj sve članice ove družbe i podaj im milost da se i dalje šire i razvijaju, da rađaju plodovima ljubavi i milosrđa. S pouzdanjem te molimo da svojim blagoslovom i zagovorom kod našeg Oca pratiš našu obitelj i pružaš joj utjehu u daljnjem životu!

obitelj R.

Blažena Marijo Propetog, danas si mi dala milost da na ovom kratkom putu doživim pu-

no blagoslova i ljubavi. Iskreno ti zahvaljujem na svemu tomu.

K. M., Split

Blažena Marijo, tvoj životni put je divan. Hvala ti što si bila takva, dobra i predana Bogu.

B.

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga! Danas zahvaljujemo za 26 godina našega braka i dubokoga zajedništva. Zahvaljujemo za četvero naše djece i naše unučice. Blagoslovi sve nas u našim životima, budi nam put do Isusa. Zahvalna,

obitelj D. iz Pule

Blažena Marijo Propetoga, povjeravamo ti čitav svijet, naše obitelji, sve svećenike, redovnice i redovnike. Moli za naš hrvatski narod.

don Robert Zubović, Krk

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga, na zagovoru za našu obitelj, za naše zdravlje i zajedništvo. Hvala ti na milosti da smo opet mogli doći k tebi. Moli za nas i budi uvijek s nama.

Obitelj V.

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga, na uslišanoj molitvi da mogu doći i biti u tvom svetištu. Hvala ti za sve milosti koje mi je svemogućí Bog uslišio po tvom zagovoru. Molim te i sada za svoga sina G. i njegovu obitelj, za rodbinu i sve sestre i braću u Kristu.

S. N.

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga, za sve uslišane molitve. Volimo te i ljubimo u Isusu i Mariji!

obitelj Z.

TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Jasminka Gašparović
s. M. Janja Jurman
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunjska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Privukao me detalj da je upravo 1911. godine, kada je umro Marijin otac, zasađen znameniti drvored lipa ovdje u Blatu – Zlinje. (...) Miris lipe vidim kao produžetak mirisa Očeve širine i blagosti, milosrđa koje je vidjelo daleko. Taj miris lipe može se naći i u blizini provincijalne kuće Kćeri Milosrđa u Mallinovoj ulici u Zagrebu; združuju se tako, povezujući kopno i more, hrvatski sjever i jug, jaki mirisi otoka Korčule i mekoća, blagost mirisa lipe. I svatko tko je morao napustiti domovinu zna kako može boljeti i razdirati, a jednako tako i čuvati nadu, samo jedan miris, zvuk ili riječ.

*mons. Ivan Šaško
Blato, 9. srpnja 2015.*

